

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Kari Közlöny

2020. 3. szám

Díszdiploma-átadó 2018 képekben

Fotók: Ocskó Ferenc – SZTE JGYPK Kommunikációs Iroda

KEDVES DÍSZDIPLOMÁS KOLLÉGÁK!

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar vezetése nevében tisztelettel és örömmel köszöntöm Önöket jubileumi okleveleik átvétele alkalmából. Különleges öröm számunkra, hogy életük szorgalmas és odaadó munkáját ezen a módon is megköszönhetjük – minden tanév elején felemelő pillanat, amikor a több évtizeddel korábban végzett Kollégáink visszatérnek közös Alma Materünkbe.

1873-ban Trefort Ágoston kultuszminiszter rendeletére nyílt meg a Polgári Iskolai Tanárképző (Pedagógium) és a Polgári Iskolai Tanárnőképző (Erzsébet Nőiskola), az ország első tanárképző intézetei. Feladatuk a polgári iskolákban tanító tanárok képzése volt, és bár csak kétéves képzési idővel rendelkeztek, a tanítóképzésnél mégis magasabb képesítést adtak, s 1881-ben már a képzési időt is három évre emelte a kultusztárca, 1918-ban pedig főiskolai rangot kaptak. A képzés megújítása azonban tíz évvel később bontakozott ki teljesen, amikor 1928-ban a korszak legendás kultuszminisztere, Klebelsberg Kuno a két intézmény összevonásával és a képzés négy évre emelésével koedukált, egységes, modern tanárképző főiskolát hívott életre, amelyet Szegedre helyezett azzal az indoklással, hogy *„a főváros mellett legyenek hatalmas vidéki művelődési gócpontok is, a főváros ne nyeljen el minden magyar kulturális intézményt”*. Ezzel országos vonású Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola került városunkba, amely 92 éve kezdte meg szegedi működését. A polgári iskolák megszüntetésével a polgári iskolai tanárképzést is eltörölték 1947-ben, azonban az újonnan kialakított általános iskolákban is szükség volt képzett tanárookra, így karunk jogelődje Pedagógiai Főiskolaként folytatta a képzést. Az ötvenes évek ellentmondásos oktatáspolitikája több olyan változtatást hozott az intézmény életében, ami nem

kedvezett a tanárképzés színvonalas folytatásának: a képzési időt két évre csökkentették, és néhány évig csak egy szakon lehetett oklevelet szerezni. 1962-ben azonban ismét Tanárképző Főiskola lett az elnevezés, 1964-től pedig a négyéves, kétszakos képzési struktúra stabilizálódott. 1973-ban, a tanárképzés 100. születésnapján az intézmény felvette Juhász Gyula nevét. 2000-ben kezdődött az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként a Szegedi Tudományegyetem keretei között egységesítették a szegedi felsőoktatást, a korábban önálló intézmények az egyetem karai lettek, s ez eleinte nem volt zökkenőmentes. A tanárképzésben bizonyos szakokon a továbbiakban más karok folytatták az oktatást, ugyanakkor elkezdődött a tanítóképzés, majd az óvodapedagógus, a gyógypedagógus és a szociálpedagógus képzés, elindultak a felsőoktatási szakképzések is. Ezek a képzési területek korábban nem tartoztak a főiskola képzési portfóliójába, ma pedig a legsikeresebbek közé tartoznak a karon.

A változások ellenére a lényeg, a színvonalas pedagógusképzés napjainkig megmaradt. Bár a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar immár 20 éve a Szegedi Tudományegyetem kötelékében működik, mi igyekszünk megőrizni a jogelőd intézmény hagyományait, ezzel is tisztelegve a korábbi generációk, az egykori hallgatók és oktatók előtt. Fogadják szeretettel a Kari Közlöny erre az alkalomra szerkesztett különszámát, amelynek főszereplői Önök. Együttal engedjék meg, hogy karunk vezetése nevében további jó egészséget, családjukban sok örömet és hosszú, boldog életet kívánjak.

Szeged, 2020. augusztus 31.

Dr. Döbör András
dékán

Díszdiploma-átadó 2019 képekben

Fotók: Ocskó Ferenc – SZTE JGYPK Kommunikációs Iroda

DÍSZOKLEVELESEK ÉLETRAJZA

RUBIN

Vári Ernő Béla tanár úr

Az Állami Pedagógiai Főiskolán matematika–fizika–kémia szakos általános iskolai tanári képesítést nyert. 1950. szeptember 1-től Tatabányára kapott tanári kinevezést. A Pedagógus Szakszervezet tagja, városi nevelési felelős, majd megyei nevelési felelős lett a tanítás mellett. 1951-től függetlenített szakszervezeti megyei titkári feladatokkal bízták meg. 1957. január 1-től kinevezték szülőhelyén, Hódmezővásárhelyen a Központi Fiúiskolába napközi vezetőnek. Ugyanitt igazgatóhelyettes lett 1957 augusztusától. Ezt a feladatot nagyon szerette. 1959 augusztusában nevezték ki a Központi Leányiskola igazgatójának, 1962-ig töltötte be ezt a posztot. Ezt követően városi társadalmi, kulturális és egyéb feladatokat kapott. 1968 novemberében társadalmi, kulturális és szervezési feladatok ellátására került a termelőszövetkezetbe, ahol később elnökhelyettesnek választották meg. 1974-től 1986-ig újra a volt Központi Leányiskola, az akkor már József Attila Általános Iskola igazgatója lett. Munkája során mindig az elvi-etikai szilárdság vezette. Munkája elismerésül többek között az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, a *Munka Érdemrend ezüst fokozata* kitüntetésekben részesült. 1962–1972 között a Városi Tanács tagja. 1986 novemberében nyugdíjba ment, de társadalmi szerepvállalása ezután sem szűnt meg.

Dr. Virág Jánosné Lengyel Ilona Mária tanítónő

Tanítói oklevelét 1950. június 22-én a Szegedi Népi iskolai Tanítóképző Intézetben szerezte. 1952-ben Budapesten a Magyar–Orosz Iskolában mint napköziotthon-vezető kezdett el dolgozni. Hódmezővásárhelyre költözése után 1953. augusztus 1-től a Ságvári Endre utcai Általános Iskolában 1974-ig, majd saját kérésére 1974. augusztus 16-tól nyugdíjba vonulásáig a Kertvárosi Általános Iskolában szintén napköziotthon-vezetőként dolgozott. Mint nyugdíjas 1981. október 1-től 1991. június 30-ig a Kertvárosi Általános Iskolában napközis nevelő volt. Munkáját 1978-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el.

VAS

Dr. Andó Mihályné Enghy Malvin tanárnő

Felsőfokú tanulmányait a Szegedi Pedagógiai Főiskola történelem–földrajz szakán folytatta, 1955-ben általános iskolai tanári oklevelet szerzett. Oktató, nevelő munkáját ezt követően egy munkahelyen, a Szegedi Pedagógiai Főiskola, illetve jogutód intézményei 1. sz. Gyakorló Általános Iskolájában végezte 1992-ig, nyugdíjba vonulásáig. *„Visszatekintve az elmúlt hatvanöt évre számomra a pedagógusi pálya hivatás volt, olyan tevékenység, amelyet szívesen, örömmel végeztem. A vas díszoklevél elismerés nagy ajándék számomra, bár ezt az ajándékot már akkor megkaptam, amikor a pedagógus pályát választottam – még akkor is, ha az elért eredmények mellett ez a hivatás sok gondnal és fáradsággal is járt”* – emlékszik vissza pályafutására.

Berkes Lajosné Dinnyés Regina tanárnő

Budapesten született 1932-ben. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán végzett 1955-ben. A diploma átvétele után visszatért nevelővárosába, Túrkevére a Kossuth utcai Általános Iskolába tanítani, ahol a gyakorló tanítását is végezte. 1957-ben került Budapestre a VI. kerületi Lovag utcai Általános Iskolába. Tíz év után áthelyezték a VI. kerületi Szív utcai Általános Iskolába, ahol nyugdíjazásáig – 1987-ig – mindkét tantárgyát tanította. Nyugdíj után még további egy évig óraadóként foglalkoztatták, mentorálta a tanárjelölteket.

Bondor Sándor tanár úr

Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán szerezte diplomáját 1955. július 9-én. Gyakornoki évét az 1954/1955-ös tanévben a Tiszaszentimrei Általános Iskolában töltötte, majd a diploma átvétele után ide tért vissza, és 1993-ig, nyugdíjba vonulásáig ebben az intézményben oktatta szaktárgyait. Volt osztályfőnök, munkaközösség-vezető. A település több generációjának neveléséből kivette részét, társadalmi szerepvállalásával a község életkörülményeinek fejlesztéséből mint a Tiszaszentimre Községért

Egyesület elnöke. Elnyerte a *díszpolgári* címet. Felesége szintén tanár, két gyermekük, négy unokájuk és két dédunokájuk van. A családból lánya folytatja a pedagógusi hivatást.

Borzásné Zilahy Eszter tanárnő

Monoron született, elemi és polgári iskolai tanulmányait itt végezte. 1949-ben szerzett népiskolai tanítói oklevelet. 1950-ben Alpáron kezdett tanítani. Áthelyezéssel került 1954-ben a monori Kossuth Lajos Általános Iskolához. Nyugdíjazásáig, 1986-ig itt tevékenykedett. Munka mellett 1955-ben kémia-biológia szakos általános iskolai tanári, majd 1967-ben biológia-földrajz szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. Pedagógiai pályához és születési helyéhez mindvégig hű maradt.

Dobos Imréné Cserhalmi Erzsébet tanítónő

1954-ben érettségizett a Szegedi Tanítónőképzőben, majd a Békéssámsoni Általános Iskolában töltötte gyakorló tanítójelölti évét. 1955-ben tett tanítóképesítő vizsgát és szerzett tanítói oklevelet. 1957-ig a Békéssámsonhoz tartozó Csókáson mint igazgató-tanító az alsó négy osztályt tanította. Az 1957/58-as tanévre Cserepesre a felső tagozathoz kapott beosztást. 1958-ban szülőfalujába, Sárádra kérte áthelyezését. 1960-ig alsó tagozatban tanított. 1960-tól 1979-ig napköziben volt csoport-, illetve ételmezésvezető. 1977-ben elvégzett egy napközis szemináriumot. 1979 szeptemberétől nyugdíjba vonulásáig, 1990-ig mint igazgatóhelyettes matematikát és történelmet tanított. 1981-ben részt vett a Szegedi Nyári Egyetem Pedagógiai tagozatán. 1986-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetést kapott.

Domonkos Rezsőné Kovács Etelka tanárnő

1954-ben kihelyezést kapott egy rábaközi kis faluba, gyakorlóévi ott töltötte. 1955-ben diplomát szerzett a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán. Utána Beledre helyezték. Ott ismerte meg gépészmérnök férjét, aki a győri vagongyárban dolgozott, így családi okok miatt Győrhez közelebb kérte áthelyezését. Így került a Szigetközbe, Dunaszegre. Szeretett falun tanítani, csak nehéz volt a Győrből való kijárási. Munkájáért több kitüntetésben, elismerésben részesült. Közben elvégezte a politechnika szakot is. Harmincnégy évig tanított.

Friwald Dezsőné Nagy Éva tanárnő

1955-ben szerezte matematika-fizika szakos tanári diplomáját az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. Első munkahelye az Országos Gyermekvédő Ligában volt, ahol gyermekgondozóként dolgozott 1948 szeptemberétől 1949 májusáig. Innen 1951-ben a IX. ker. Gyáli úti fiúiskolába ment óraadó tanárként, majd 1956. szeptember 1-től a VIII. ker. Kassa utcai Általános Iskolában tanított mint matematika-fizika tanár. Ezt követően áthelyezéssel került 1958-ban a IX. ker. Mester utcai Általános Iskolába, szintén matematika-fizika tanárként, ahonnan 1983-ban nyugdíjba vonult. Nyugdíj mellett tovább dolgozott a Mester utcai iskolában 1985-ig, valamint a Dolgozók Általános Iskolájában 1986-tól 1987-ig.

Dr. Galicz Tiborné Partos Anna tanárnő

1955-ben az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola magyar szakán szerzett általános iskolai tanári oklevelet. 1954-től 1955-ig a Hévízgyörki Általános Iskolában, 1955-től 1974-ig Gödöllőn, az Imre úti Általános Iskolában, 1974-től 1984-ig, nyugdíjazásáig szintén Gödöllőn, a Hajós Alfréd Általános Iskolában tanított. Munkáját precizitás, az új iránt való fogékonyság jellemezte. Óráin a diákjai érdeklődésének felkeltésére, az önálló ismeretszerzésre, az olvasóvá nevelésre helyezte a hangsúlyt. Több publikációs munkát írt. Kiváló szakmai felkészültséggel rendelkezett, mellyel irányította és szakmai módszertani tanácsokkal segítette kollégáit. Iskolaújságot alapított, hosszú éveken át szervezte és vezette a tanulók táboroztatását itthon és külföldön. Színvonalas iskolai műsorokat, ünnepeket rendezett. Tartósan magas színvonalú munkájáért 1976-ban az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* elismerést és 2002-ben *Gödöllő Gyermekéiért, Ifjúságáért Díjat* kapott.

Gulyás Imréné Némethy Ildikó tanárnő

1952-ben végzett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán. Dolgozott Újkígyóson, Gyulaváriban, Gyulán és végül Ócsán. Szerette a szakjait, szívesen volt pedagógus. Sok szép emléke maradt a gyerekek és a szülők részéről. Azóta is emlegetik a műveltséget gyarapító és az országjáró kirándulásokat. A tanítványai sok versenyen sikeres helyezést értek el. Ötvenöt éves kora óta nyugdíjas. Sok szép utazást tett

Európában és más kontinenseken. Az *arany* és *gyémánt* díszoklevél átvétele után örülni fog a „vasnak” is.

Ilcsik Imréné Havasi Jolán tanárnő

A Kecskeméti Tanítóképzőben érettségizett. A Szegedi Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakán végzett 1955-ben. Pedagógiai munkáját tanárjelöltként Tasson kezdte 1954-ben. A következő tanévben Budapesten a Határ úti fiúiskolában tanított, az 1956/57-es tanévtől a XVI. kerületben, Cinkotán kapott állást. Ebben az iskolában 33 éven át, 1989-ig, nyugdíjba menetelig nevelt, tanított becsületre, tisztességre, szeretetre, család szeretetre két generációt. Sikeres éveket tudhat maga mögött. Tanulói országos szinten elnyerték a Kőrösi Csoma Sándor emlékverseny II. helyezését, kerületi történelem versenyeken sok éven át elsők voltak, Cinkota történetével pályázatot nyertek. Kutatómunkájukról cikk jelent meg a *Budapest* című lapban. Sokan közülük értelmiségi pályára kerültek. Szinte minden évben osztályfőnök volt, megbízták az osztályfőnöki munkaközösség vezetésével is. 1978-ban *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1985-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetést, 2005-ben *aranyoklevelet*, 2014-ben *gyémántoklevelet* kapott. „*Úgy érzem, mindegyik tanítványomnak adtam valamit, hogy boldoguljanak az életben. Elmondhatom, hogy egész életemben örömmel, szeretettel végeztem a munkámat. Jó volt pedagógusnak lenni*” – vallja.

Katona Gábor tanító úr

Tápiószőlőn született. 1954-ben érettségi után már Püspökladányban tanított, akkor még képesítés nélkül. 1955-ben a Szegedi Tanítóképzőben szerezte meg általános iskolai tanítói oklevelét. 1957 júliusában áthelyezését kérte a Kókai Általános Iskolába, ahol nyugdíjazásáig tanított. Aktív részese volt a község társadalmi és kulturális életének, nyugdíjas évei alatt is részt vett a falu életének alakításában.

Konfár Imre tanár úr

A Szegedi Pedagógiai Főiskola orosz nyelv és irodalom szakán végzett 1955-ben. Kötelező szakmai gyakorlatát Bucsa községben töltötte. Itt két évig

tanított, majd kérésére Kecskemétre helyezték át. Itt két külterületi általános iskolához kapott beosztást, ahol napi váltakozással orosz nyelvet tanított három tanévben. 1959-ben a kecskeméti II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolába helyezték. Az orosz nyelv mint kötelező tantárgy megszűnését követően politechnikát tanított. Munka mellett levelező tagozaton szerezte meg a mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos általános iskolai tanári képesítést a Pedagógiai Főiskolán 1963-ban. Változatlanul a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában tanított 1959-től 1992-ig, 33 éven át. Innen ment nyugdíjba az 1992-es tanév végén.

Dr. Kovács Józsefné Szabó Magdolna tanárnő

Szegeden született, a Szegedi Állami Tanítóképző Intézetben érettségizett 1954-ben. 1955-ben tanítói képesítő vizsgát tett. 1954-ben férjhez ment, majd 1958-ban fia született. 1954-től 1962-ig Kisújszálláson, 1962-től 1973-ig Orosházán tanított. 1964-ben tanári diplomát szerzett. 1973-tól 1990-ig Szegeden tanárként, megyei vezető szakfelügyelőként dolgozott. Több évtizedes munkája során a Minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet megbízott, külsős munkatársa volt, tanterveket, munkafüzeteket írt. A pedagógiai szaklapokban rendszeresen publikált. Munkáját *miniszteri dicsérő oklevelekkel* és *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el.

Ledniczki István tanár úr

A budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakát elvégezve első munkahelye Kisbarát állami általános iskolája lett. Nagy odaadással kezdte munkáját, példát mutatva mint az iskola első tanári végzettségű pedagógusa. 1957-től kinevezték az öttevényi Állami Általános Iskola igazgatójának. Ebben a minőségben négy évig dolgozott, mellette filozófiát tanult, amiből később az ELTE Bölcsészettudományi Karán mint filozófiai előadó végzett. Az 1961-es tanév kezdetével a győri Felsőfokú Tanítóképző Intézet tanárává nevezték ki. Itt filozófiát tanított és szakcsoportot vezetett. Az intézet főiskolává minősítése során főiskolai docensi besorolást kapott és egyben főigazgató-helyettesi megbízást, amely megbízás háromszor megismétlődött. Szervező, irányító munkáját a *Munka Érdemrend ezüst fokozatával*

ismerték el. Súlyos szív műtétje miatt kordedvezményes nyugdíjazásban részesült.

Magony Györgyné Mészáros Olga tanítónő

1936-ban született Szegeden. A Szegedi Állami Tanítóképző Intézetben szerzett oklevelet 1955-ben. Gyakorlóévet Nagymágocson kezdte 1954. július 1-jén, itt tanított nyugdíjazásáig, 1991. január 31-ig. Nyugdíjasként még tanított Árpádhalmon 1991. június 30-ig. Munkáját igyekezett mindig maximálisan végezni, ezt felettesei értékelték is. 1999 óta Szegeden él. Pedagógusi tevékenységét több alkalommal jutalmazták. A *Kiváló Munkáért* (1978), *Kiváló Úttörővezető* (1985) kitüntetését, valamint a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* (1991) és a *Csongrád Megyei Közgyűlés Alkotói Díját* (1997) kapta meg. Az *arany díszoklevelet* 2005-ben, a *gyémánt díszoklevelet* 2015-ben vehette át.

Makai Ferenc tanár úr

Pápán született. Gyermekkorát Adásztevelen töltötte, ott járt elemi iskolába, melynek elvégzése után a pápai Református Kollégiumban tanult, majd itt is érettségizett. A gimnázium elvégzése után az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola hallgatója lett, és az 1955. július 9-én tett államvizsga után általános iskolai tanárnak nyilvánítták. Tanári tevékenységét az 1955/56-os tanévtől a balatonkenesei iskolában végezte, és ott is fejezte be 1992-ben. A mindennapi munka mellett 1967-ben a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán középiskolai tanári oklevelet szerzett.

Markovics Endréné Wöller Aranka tanárnő

Szegeden született. A Szegedi Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben. Szép emlékeket őriz az ott tanult elméleti és gyakorlati feladatokról, melyek megalapozták későbbi oktatónevelő munkáját. 11 évig általános iskolákban tanított, majd 23 évig a Szegedi Tömörkény Gimnáziumban dolgozott mint testnevelő tanár és osztályfőnök. Nyugdíjasként a szegedi műjégpályán mint jégtánc előkészítő edző dolgozott 15 éven át. Hetvenkilenc éves koráig a jégen volt. Iker fiú unokáit is versenyeztette a megfelelő korosztályban leány partnereikkel tizenöt éven át. *Szeged Sportjáért* elismerésben részesült. Végig

Szegeden élt és dolgozott. Most is érdeklődéssel követi Szeged sportéletét, újságokban, televízióban, ha teheti személyesen is, például a Maty-éren. Átvehette már személyesen az *arany- és gyémánt-diplomát*, most várja a napot, amikor megkapja a *vasdiplomát* is.

Miklós Mihályné Gera Jolán Veronika tanítónő

A középiskolát a Hódmezővásárhelyi Tanítónőképzőben végezte, ahol 1954-ben sikeres érettségi vizsgát tett. Gyakorlóévet a füzesgyarmati iskolában töltötte, majd 1955. július 9-én megszerezte tanítói oklevelét. A Békés megyei DISZ VB munkatársának nevezték ki, majd 1956. november 1. után a Szeghalmi 2. sz. iskolában tanított. Saját kérésére 1957. június 30-cal Szentés Járás Nagymágocs Ó-Tompaháti Iskolába került, ahol az összevont 5-6. osztályban tanított. Szakos nevelőhiány miatt a Nagymágocs Központi Iskolában magyar-történelmet tanított 1962. október 1-ig. Áthelyezését kérte a békés megyei Kardoskúti Általános Iskolába, onnan 1991. szeptember 30-án nyugdíjba ment. 1957-ben házasságot kötött, egy gyermeke született 1971-ben. Férje halála után gyermeke taníttatását egyedül oldotta meg. Nyugdíjazása után családjához, Szegedre költözött, azóta is itt él.

Dr. Pásztor Jakabné Kubinyi Ágnes tanárnő

1955-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán. 1954-ben mint gyakorlóévest Mindszentre helyezték a Központi Általános Iskolába. A diploma megszerzése után véglegesítették. 1956-ban férjhez ment, s Verpelétre, majd 1958-ban férje áthelyezése miatt Szegedre került. Ettől kezdve huszonhat éven át Szegeden a Hámán Kató Általános Iskolában tanított, ahonnan 1989-ben ment nyugdíjba. Hivatását harmincöt évig gyakorolta.

Dr. Pete Zoltánné Solymosi Terézia tanárnő

1955-ben az Apáczai Csere János Főiskolán szerzett matematika-fizika szakos tanári oklevelet. 1951-ben általános iskolai tanítói oklevelet is szerzett. 1950–1974 között Tápiószentmártonban, Tápiószelén, Mogyoródon, Máriabesnyőn, majd Gödöllőn tanított. 1974–1986 között a gödöllői

Hajós Alfréd Általános Iskola tanára, az iskola alapító tagja. Élen járt az új didaktikai módszerek alkalmazásában, kereste a szakmai kihívásokat. Kiemelt szakterülete volt a matematika. Törekedett a tanulók önálló feladatmegoldó készségének fejlesztésére és a matematikai gondolkodásra való nevelésre. Tanulói eredményesen vettek részt tanulmányi versenyeken. Kulturális programokat szervezett, kézimunka szakkört vezetett a diákjainak, akiknek alkotásait iskolai és városi kiállításokon ismerhették meg a látogatók. Tartósan magas színvonalon végzett munkájáért 1971-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült.

Dr. Rostás Istvánné Patócs Anna tanítónő

A Hódmezővásárhelyi Állami Tanítóképzőben érettségizett 1952-ben. Gyakorlóéves tanító volt a Csengele-Kelőpataki Általános Iskolában 1952. augusztus 1-től 1953. június 30-ig. Általános iskolai tanítói oklevelét 1953. június 27-én szerezte. Ezt követően 1953. július 1-től 1955. június 30-ig az Algyő-Irmamajori tanyai iskolában 1-4. osztályt tanított. 1955. július 1-én saját kérésére Hódmezővásárhelyre helyezték, a Tarjáni Általános Iskolában kapott beosztást. 1974. augusztus 15-től egy tanévet a Dózsa György Általános Iskolában dolgozott. 1975. augusztus 1-től kérésére visszakerült a Tarjáni Iskolába, ahol 1991. szeptember 30-ig, nyugdíjazásáig tanított. Munkáját igen nagy szakmai szeretettel végezte, megtalálta benne élete értelmét. Ezt vezetői is elismerték. 1972-ben az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, 1985-ben *Kiváló Pedagógus*, 1991-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült. 2003-ban *aranyoklevelet*, 2013-ban *gyémántoklevelet* kapott.

Sárosi Béla tanár úr

1955-ben szerzett oklevelet az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola orosz szakán. Tanárjelölti szakmai gyakorlatra Bokod és Kocs község általános iskolájához osztották be. Sikeres államvizsgája után még hét évet tanított Kocson. Az 1962/63-as tanévben helyezték át Naszályra iskolaigazgatónak, ilyen beosztásban tanított Csémen is. Ezután került át Komárom Járási Hivatal Művelődésügyi Osztályára, ahol főelőadóként irányított a munkát. A járások megszűnése után a Bábolna körzetéhez tartozó három községben látta el az oktatási intézmények szakmai irányítását. 1992-ben vonult

nyugdíjba. Munkája elismeréseként többek között a *Szocialista Kultúráért*, az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

Schneider János tanár úr

Elemi iskoláit 6. osztályig Hartán végezte, majd a polgárit Dunapatajon fejezte be. 1952-ben érettségizett a csepeli Jedlik Ányos Gimnáziumban. A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakára nyert felvételt, ahol 1955 nyarán kapta meg diplomáját. 1954-től 1956-ig Dunapatajon tanított, majd 1956 szeptemberétől szülő- és lakóhelyére, Hartára került. Itt tanított nyugdíjba vonulásáig, harmincnyolc éven át. A hartai általános iskola igazgatóhelyettese volt 1973-tól 1992-ig, nyugdíjazásáig. Oktatói munkája során az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* címet is megkapta. Házasságot kötött Tóth Ilonával, akivel ugyanazon a szakon, ugyanakkor végeztek. Két gyermekük diplomás, mindegyiküknek két gyereke született. Van már két dédunokája is. Feleségével ez évben ünneplik 65. házassági évfordulójukat.

Schneider Jánosné Tóth Ilona tanárnő

Kiskunfélegyházán született, itt járt elemi és polgári iskolába. A tanítóképzőt is Kiskunfélegyházán végezte 1952-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskolára 1952-ben nyert felvételt matematika-kémia szakra. Gyakorlóévet a szalkszentmártoni általános iskolában töltötte. A sikeres államvizsga után a hartai általános iskolába került, ahol nyugdíjba vonulásáig tanított. Oktató-nevelő munkájáért az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* címet kapta meg. Nyugdíjazása után még két évig óraadó tanár volt. 1955-ben házasságot kötött Schneider Jánossal. Két gyermekük, négy unokájuk és két dédunokájuk van. Ebben az évben lesz a 65. házassági évfordulójuk.

Szabó Sándorné Meszlényi Lenke tanárnő

1954-ben szerzett történelem-ének szakos általános iskolai tanári diplomát az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. 1954-től 1964-ig a Fővárosi Általános iskolában (XXI. ker.) tanított. 1964-től 1974-ig Székesfehérváron az Ybl Miklós Általános Iskola, 1974-től 1986-ig Székesfehérváron a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola tanára volt. 1984-ben vonult nyugdíjba. Nyugdíjasként még

dolgozott 1986–1988 között a székesfehérvári Vasvári Pál Általános Iskolában, Balatonfüreden a III. sz. Általános Iskolában 1988-tól 1992-ig és a Zánka Gyermekközpontban 1992 és 1994 között.

Dr. Szojka Zsoltné S. Tóth Emma tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben. Tanári pályáját 1954-55-ben Alpáron kezdte mint gyakorló tanár, államvizsga után Kiskunfélegyházán, majd Felsővadászon folytatta. Szegeden 1964-től 1969-ig a Zalka Máté, majd a Rózsa Ferenc sugárúti iskolában nyugdíjba vonulásáig, 1988-ig tanított. Kiemelkedő sportága a torna volt. Tanítványai számtalan városi, megyei és országos úttörő tornaversenyen értek el jó eredményt, két alkalommal a városi torna vándorserleget is megnyerték. Szívesen és segítőkészen foglalkozott a főiskolai hallgatók tanítási gyakorlatával több éven keresztül. 1978-ban megkapta az *Úttörő Szövetség Országos Elnökségének Dicsérő Oklevelét*. Nyugdíjba vonulása alkalmából a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* is átvehette. Tanítványait arra nevelte, hogy a rendszeres testmozgás életük része legyen. Példát mutatva még most is kerékpározik. 2005-ben *arany*, 2015-ben *gyémánt oklevelet* kapott.

Szöllősy Lajosné Szakál Sarolta tanárnő

A Református Nőnevelő Intézet elvégzése után tanítónőként került a Somogy megyei Öreglak-Barátihegyre. Tanulmányait az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán folytatta, ahol orosz szakon szerzett általános iskolai tanári diplomát 1955-ben. Siófokon orosz tanított, onnan 1952-ben került Veszprémbe, ahol több iskolában is tanított. A Dózsa városi iskolában igazgatóhelyettes is volt. 1956-ban Balatonfüredre helyezték az akkori 1. sz. Általános Iskolába, majd a 2. sz. Általános Iskolában folytatta munkáját. Óraadóként tanított a gimnáziumban is. A Radnóti Miklós Általános Iskolának megalakulása óta volt a pedagógusa 1984-ig, nyugdíjazásáig, ahol sok főiskolai hallgató gyakorló tanítását irányította. Tanítványai rendszeresen értek el jó eredményeket a tanulmányi versenyeken. Szigorú pedagógus hírében állt, de tanítványai a középiskolában is megállták a helyüket, és sokszor emlegették hálával, hogy jó alapokat szereztek nála.

Tolnai Ottóné Papp Gizella tanítónő

1954-ben érettségizett a Szegedi Állami Tanítóképzőben. Tanítói gyakorlatra Szeghalomra került, 49 fős 4. osztályt kapott. 1955-ben friss diplomával visszament Szeghalomra. Itt dolgozott megszakítás nélkül negyvenegy évig. Tanított összevont 5–8. osztályt, majd 1–4. összevontat a nagyközségtől, ill. a várostól négy kilométerre. 1962-től 1995-ig a városban 1-2. osztályt tanított. 1991-ben ment nyugdíjba, majd férje halála után még négy évig szerződéssel a felsősök napközis nevelője volt. A kicsik álltak hozzá a legközelebb. Szeretett tanítani, és boldogan emlékszik vissza ezekre az évekre; örül, hogy ezt a pályát választotta Szakszervezeti és úttörő munkájáért 1978-ban *Kiváló Dolgozó* elismerő oklevelet kapott. Két gyermeke, valamint hat unokája közül egy szintén pedagógus.

Vadai Istvánné Janurik Anna tanárnő

Főiskolai oklevelét 1955-ben szerezte az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola biológia–szlovák szakán. Kezdő tanárként három évig szlovákot és szlovák nyelven biológiát tanított Békéscsabán a Szlovák Általános Iskolában. Utána öt évig Csabacsüdön a Kita tanyai Általános Iskolában, majd két évig Szarvason a Középhalmi Általános Iskolában összevont alsó tagozaton tanított 1–4. osztályos tanulókat. 1964-től nyugdíjazásáig, 24 éven át a Kondorosi Általános Iskolában biológiát és szlovák nyelvet tanított. Szlovákiai nyelvi továbbképzéseken rendszeresen fejlesztette tudását. Több kitüntetéssel és oklevéllel is elismerték munkáját, öt évvel ezelőtt, 2015-ben *gyémánt díszoklevelet* kapott.

Vasas József tanár úr

Az Állami Szegedi Klauzál Gábor Gimnáziumban érettségizett 1948-ban. Ezt követően fizikai munkaköröket töltött be a Szegedi Jutagyrban, valamint a MÉH Vállalatnál. 1952-ben felvételt nyert az Állami Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakára, és 1955-ben kapta meg tanári oklevelét. Tanári gyakorlóéveit a Röszei Általános Iskolában kezdte meg, ahol hat évet töltött a kisiskolások oktatásával. Áthelyezéssel Szegeden a 600. sz. Szakmunkás Intézet Kollégiumában nevelőtanár, majd évtizedekig a kollégium igazgatója volt.

Ezt követően a Csongrád Megyei Gyermekek és Ifjúságvédő Intézetben mint pártfogó felügyelő dolgozott, és 1990-ben innen ment nyugdíjba. 1952-ben megnősült, 1956-ban megszületett fia, Tamás. Munkáját 1982-ben *Kiváló Társadalmi Munkáért* kitüntetéssel, 1986-ban *Honvédelmi Érdeméremmel*, 1990-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el. 2005-ben *aranydiplomás*, 2015-ben *gyémántdiplomás* pedagógus lett. Jelenleg egyedül él, felesége 2006-ban meghalt.

Veres Balog Erzsébet tanárnő

Kecskeméten született, iskolái egy részét itt végezte. Érettségi után került Szegedre a Pedagógiai Főiskolára. 1955-ben lett okleveles magyar nyelv és irodalom szakos általános iskolai tanár Szegeden. Szabolcs-Szatmár megyébe került első munkahelyére, Aranyosapátiba. 1957-ben Hetényegyházára került, ahol nyugdíjazásáig tanított. Itt sok funkciót töltött be. Volt huszonöt évig úttörővezető, szakszervezeti bizalmi, könyvtáros. Kitüntetést csak úttörő munkájáért kapott. Pedagógusi munkáját igyekezett becsülettel, szeretettel végezni. Tanítványai közül sokan még ma is felkeresik.

Vincze Ferenc tanár úr

1955-ben az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán történelem-földrajz szakos tanári diplomát szerzett. Nevelő-oktató munkáját szülőfalujában, a Nógrád megyei Vizsláson kezdte el, de hamarosan a Megyei Úttörő Osztály helyettes vezetőjévé nevezték ki. 1956-ban a felsőpetényi nevelőotthon igazgatóhelyetteseként látta el feladatait. 1957-ben Pásztóra került az 1. sz. Általános Iskolába, ahol 1963-ig szaktanárként, majd igazgatóhelyettesként dolgozott. 1963-tól 1972-ig előbb tanfelügyelőként, később osztályvezetőként végezte teendőit. 1972 őszétől visszahelyezték volt iskolájába, ahol 1982-ig igazgatóként dolgozott. 1982 szeptemberétől még tizenegy éven át az új kollégium vezetését látta el. 1994-ben negyvenhárom évi szolgálat után nyugállományba vonult. Elismerései: *Kiváló Tanár*, *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, *Megyei Pedagógiai Díj*, *Eötvös József-díj*, *Ágasvári Lajos-díj*, *Zsigmond-díj*.

GYÉMÁNT

Ádány Mihályné Kopányi Anna tanárnő

1957-ben érettségizett Gyulán az Erkel Ferenc Gimnázium reál tagozatos leány osztályában. Az 1957/58. tanévtől az 1959/60. tanévig a Szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatója volt, itt kapta meg általános iskolai tanári oklevelét matematika-fizika szakon 1960. július 1-jén. Tanári pályáját Szeghalmon kezdte, ahol az 1960/61. tanévben a leányiskolában tanított. 1961-ben Érdre helyezték a 4. sz. Általános Iskolába, ahol 1975-ig dolgozott. Az 1975/76-os tanévtől kezdődően egészen 1985-ös nyugdíjba vonulásáig Budapesten a XXII. kerület 1. sz. Zenei Tagozatos Általános Iskolában tanított, amely a ma is működő (Magyar Örökség díjjal és Magyar Művészet-oktatásért díjjal kitüntetett) Budafok-Tétényi Nádasdy Kálmán Alapfokú Művészeti Iskola és Általános Iskola jogelődje.

Baukó Andrásné Karsai Anna tanítónő

A tanítóképzői érettségi vizsgát 1959. június 19-én a Szarvasi Állami Tanítóképzőben tette le, utána gyakorlatra a Kétsopronyi Általános Iskolába került. Az 1959/60-as tanévben Szegeden 1960. június 23-án kapott tanítói oklevelet. 1960-tól 1962-ig Kétsopronyban, utána Békéscsabán tanított, 1962-től 1964-ig a 6. sz. Általános Iskolában, 1964-től 1968-ig a 11. sz. Általános Iskolában, 1968-tól 1996-ig a 10. sz. Általános Iskolában, ahol alsó tagozatos munkaközösség vezető volt.

Dr. Beke Lajosné Szabó Julianna tanárnő

Biológia-földrajz szakos tanári pályáját 1960-ban Kisteleken kezdte. Innen Bajára, majd Kalocsára került. 1968-ban visszaköltözött Bajára, azóta ott él. A Központi Általános Iskolában kapott állást. Nyugdíjba vonulásáig, 1993-ig megszakítás nélkül itt dolgozott, eleinte mint munkaközösségi vezető, majd 1982-től járási szakfelügyelő volt. Mindkét pozícióban fontosnak tartotta segíteni kollégái munkáját a szakmai továbbképzéseken megismert új módszerek, ismeretek átadásával. Aktívan részt vett az iskolai és a városi Vöröskereszt munkájában is. Iskolák közötti versenyekre felkészített diákjai éveken keresztül nagy sikerrel szerepeltek. Hosszú pályafutását 1988-ban

Kiváló Munkáért, 1993-ban Pedagógus Szolgálati Emlékérem kítüntetés koronázta meg.

Bertók Ilona tanárnő

Nagykőrösön az Arany János Gimnáziumban érettségizett 1957-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakán 1960-ban kapta meg diplomáját. Pedagógus pályáját Abonyban a Szelei úti Általános Iskolában kezdte, ahol szaktárgyait tanította és osztályfőnök volt. Tanítványai jó eredményekkel szerepeltek szaktárgyi versenyeken. Osztályait sokszor vitte kirándulni, hogy a gyerekek megismerhessék hazánk szép tájait. A dolgozók esti iskolájában is tanított. Tizenkilenc szép és hasznos év után 1979-ben került Kecskemétre a Bányai Júlia (később Ferenczy Ida) Középiskolás Leánykollégiumba nevelőtanárnak. A kamaszlányok nevelése mellett segítséget nyújtott a tanulásukhoz is. Csoportjaiban családias hangulat alakult ki, a lányok közül később sokan meghívták esküvőjükre, gyermekeik keresztelőjére. Munkája elismeréseként 1982-ben és 1987-ben *Miniszeri Dicséretben* részesült. 1998 novemberéig dolgozott a kollégiumban. Itt is tizenkilenc remek évet töltött tanítványai és kollégái körében.

Botye Györgyné Gábor Mária tanárnő

A hazai románság egyik kiemelkedő teljesítményű tanára, aki évtizedeken át nevelte és tanította az ifjúságot jóra, szépre, a román nyelv és irodalom értékeinek a felismerésére, földrajz tantárgyból pedig a térben és időben való tájékozódásra, problémamegoldó, nagyobb összefüggéseket meglátó gondolkodásra, nyitottságra. Kezdő tanárként szülőfalujában, Pusztatölgén tanított, majd házasságkötését követően Gyulára költözött, és évtizedeken át szolgált szaktanárként és kollégiumi nevelőként. Tette ezt nagy odaadással, folyamatos önképzéssel, igényességgel. A diákjaival és kollégáival korrekt emberi kapcsolatokat ápolt. Alkotó pedagógusként tankönyveket írt, és módszertani anyagokat állított össze korszerű szemlélettel, ezért is tisztelték a kollégái és a tanítványai. Két gyermeke közül lánya magyar–román szakos tanár lett, a fia pedig informatikus. 1993 óta szépen, harmonikusan tölti nyugdíjas éveit, örömmel látogatja a hazai románság és az „alma mater” kulturális rendezvényeit.

Bozsár Jánosné Baranyi Julianna tanárnő

1957-ben érettségizett a Mezőkovácsházi Gimnáziumban. Sikeres felvételi után a Szegedi Pedagógiai Főiskolán folytatta tanulmányait. 1960-ban magyar–történelem szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett. Munkáját a Battonyai 1. sz. Általános Iskolában kezdte. Férjhezmenetele után a Pitvarosi Általános Iskolában folytatta a tanítást 1994. december 31-ig, amikor nyugdíjba ment. A harmincnégy év alatt hét osztályt vezetett 5-től 8-ig. Életpályája során igazgatóhelyettesi feladatokkal is meg kellett birkóznia, amelyeket lelkiismeretesen végzett. Szakmai tevékenységét a lelkesedés jellemezte, a tanítás jelentette számára az életet. Tanítványaival mindig jó kapcsolata volt, amely a mai napig is fennáll. Munkatársaival jól megértették egymást, nyugdíjba vonulásáig munkaközösség vezető volt.

Budai Andrásné Elek Anna tanárnő

1956-ban technikus oklevelet szerzett a Ruha- és Cipőipari Technikumban Budapesten, majd egy évig a Szegedi Cipőgyárban dolgozott tervezőként. 1957–1960 között a Szegedi Pedagógiai Főiskolán szerzett matematika–fizika szakos általános iskolai tanári képesítést. 1960–1962 között a Pilisszentiváni Általános Iskolában, egy évig a budapesti Mautner Sándor utcai Általános Iskolában tanított matematikát, fizikát, majd a volt középiskolájába, akkor már Kulich Gyula Ruha és Cipőipari Szakközépiskolába került négy évre. 1968-ban elvégezte a Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Kar textiltechnológia szakát. Mérnök-tanárként öt évig a Bem József Ipari Szakközépiskolában tanított, a Varga Katalin Ruhaipari Szakközépiskolában négy évig mint műszaki igazgatóhelyettes dolgozott. Az ELTE Általános Iskolai Tanárképző Karán oktatástechnológiát tanított 1976-tól 1995-ig, nyugdíjazásáig.

Csapó Imréné Vaskor Anna tanítónő

1959-ben érettségizett a Szarvasi Tanítónőképzőben. Tanítójelölti gyakorlóévet a gyomai 1. sz. Általános Iskolában, illetve az ahhoz tartozó kisnyilasi kis létszámú tanyai iskolában töltötte az 1959/60-as tanévben. Tanítói oklevelét a Szegedi Tanítóképző Intézetben kapta, mivel a szarvasi tanítóképző megszűnt. Gyakorlóévével együtt hat évig tanított Gyomán tanyai iskolákban,

1–4., 5–8. és 1–8. összevont osztályokban. Itt tanult meg igazán tanítani. 1962-ben házasságkötése után Budapestre költözött. A XIX. kerületben tanított, kilenc évig igazgatóhelyettes volt a Csokonai utcai Általános Iskolában. 1996-ban nyugdíjas lett. 2005-ben Szarvasra költözött. Hivatása elismeréséül 2010-ben kapta meg az *aranyoklevelet*.

Dobos Istvánné Sallai Emília tanárnő

1960. június 28-án végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakán. Oklevele megszerzése után a karcagi Kálvin u. 9. sz. Általános Iskolába (jelenleg Kováts Mihály Általános Iskola) került. Mindkét szaktárgyát tanította. Ez volt első és egyetlen munkahelye 1994. december 28-ig, nyugdíjba vonulásáig. Tagja volt a Magyar Földrajzi Társaságnak, a Magyar Biológiai Társaságnak. Eredményes munkája elismeréseként több kitüntetésben részesült.

Dombi László tanár úr

Az Állami Pedagógiai Főiskolán 1960-ban diplomázott magyar–történelem szakon. 1975-ben a József Attila Tudományegyetem történelem szakán középiskolai tanári oklevelet szerzett. A Deszki Általános Iskolában kezdett tanítani, ahol nyugdíjazásáig működött. Tíz évig szakfelügyelőként, szaktanácsadóként is dolgozott a szegedi járás területén. Tanári munkája mellett igazgatóhelyettese volt az iskolának. Munkája elismeréseként *főtanácsosi* címet adományozott számára Deszk Község Önkormányzata. Az Alkotó Pedagógusok Pályázatán és a MTA Szegedi Akadémiai Bizottságának tudományos pályázatain több alkalommal nyert pályadíjat. Mindig fontosnak tartotta a tehetséggondozást, tanítványai a megyei és országos versenyeken dobogós helyezéseket értek el. 2000-ben ment nyugdíjba, 40 évi tanári munka után. Nyugdíjba vonulása alkalmából *Kiváló Pedagógus* kitüntetésben részesült. 2010-ben *arany díszoklevelet* kapott.

Erdős Péter tanár úr

A Szegedi Pedagógiai Főiskolán 1960-ban földrajz–rajz szakos tanári diplomát kapott. Mártélyon és Hódmezővásárhelyen tanított. 1969-től 1972-ig a Magyar Képzőművészeti Főiskolán művészeti rajz, ábrázoló geometria és művészettörténet

szakos középiskolai tanári diplomát is szerzett. 1975 óta önálló festőművészként dolgozik. Nyaranta több helyen volt alkotótáborban mint művésztanár 1978 és 2000 között. 1969-től tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének, a Magyar Festők Társaságának, a Mártélyi Üdülőhely és Faluvédő–Szépítő Egyesületnek. Első önálló kiállítása Hódmezővásárhelyen a Tornyai János Múzeumban volt 1967-ben. Azóta számos helyen volt tárlata Magyarországon és külföldön. A festészet mellett plasztikával is foglalkozik, plaketteket, rézdomborításokat, bronz dombormű portrékat készít, címert, emblémát és könyvborítót tervez.

Dr. Farkas Gáborné Szilák Erzsébet tanárnő

1960-ban szerzett ének–rajz szakos tanári diplomát a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. Székesfehérváron tanított, 1960–1976 között a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában, 1976–1978 között a Vasvári Pál Általános Iskolában, 1978–1995 között a Velinszky L. Általános Iskolában. Tanítványai előkelő helyezéseket értek el, díjakat nyertek hazai és nemzetközi rajzpályázatokon, rajz szakági versenyeken, többek között Berlinben (1963), Budapesten (1966), Indiában (1967) és Moszkvában is (1970), ahol tíz tanulója vett részt a nemzetközi rendezvényen és kapott díjat. 1995 januárjában vonult nyugdíjba a Velinszky L. Általános Iskolából. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el: *KISZ KB dicsérő oklevele, Alba Regia Emlékérem, Oktatásügy Kiváló dolgozója, Kiváló Úttörővezető, Pedagógus Szolgálati Emlékérem.*

Fehér István tanár úr

1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakán. Pedagógus pályáját Kiskunfélegyházán kezdte, négy év után innen került Kecskemétre, ahol több iskolában végzett oktatási tevékenységet. Utolsó munkahelyén, a Németh László Gimnáziumban 31 évig tanított, ebből 21 tanévben igazgatói feladatot látott el. Munkája elismeréseként több alkalommal részesült kitüntetésben, a legfontosabb ezek közül a *Kecskemét Város Oktatásáért* és az *Eötvös József-díj*, az utóbbit nyugdíjba vonulása alkalmából vehette át. Összesen negyvennyolc évet töltött a pályán.

Flachner Istvánné Purgel Mária tanárnő

Az 1960/61-es tanévben kezdte pályáját Tápiószecső nagyközség általános iskolájában. Munkában töltött évei során folyamatosan osztályfőnök, időszakosan gyermek- és ifjúságvédelmi, szakszervezeti felelős, önkormányzati képviselő is volt. Közösségi munkája a pedagógusi pályához kapcsolódott. 38 aktív év után első munkahelyéről ment nyugdíjba. Első ballagóival már túl vannak az 55 éves osztálytalálkozózn. Sokan közülük már nyugdíjasok. Hálás tanítványként így vall: *„Szeretett Főiskolánknak szívből kívánom, hogy indítsa útra minél több hivatástudó tanárt, akik kitartanak a pályán a nehézségek ellenére is. Napjainkban igen nagy szükségét látom ennek! Köszönöm az alkalmat, hogy kifejezhetem hálámat a diplomáért és a kapcsolódó szép élményért!”*

Gerhát László tanár úr

Középiskolai tanulmányai idején a budai Tanítóképzőben 1957-ben elnyerte a *Legjobb Tanító* címet. 1960-ban a Szegedi Pedagógiai Főiskola ének–matematika szakán kitüntetéses diplomát szerzett. A jánoshalmi Hunyadi János Általános Iskolában ének-zene tagozaton tanított. „A” kategóriás minősítésű karnagyi képzettsége megszerzése után iskolai, ifjúsági kórusokat vezetett, hangversenyeket szervezett és zenei előadásokat tartott. 1969-től 1999-ig a jánoshalmi Városi Vegyeskar karnagyaként működött. Munkája elismeréseként *Bács-Kiskun megye Művészeti Díjat*, 1995-ben pedig *Jánoshalmáért* kitüntetést kapott.

Gömöri Árpádné Pető Borbála tanárnő

1960-ban szerezte oklevelét a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar–történelem szakán. Tanári pályáját Jászteleken az Általános Iskolában kezdte. 1963–69-ig a Porteleki Általános Iskolában tanított, 1969-től 1971-ig a 606. sz. Ipari Szakmunkás-képző Intézetbe került. 1971-től 1975-ig egészségügyi okok miatt ideiglenes leszázalékolásban részesült, ez idő alatt óraadóként tanított. 1975. augusztus 1-től 1994. január 5-ig a Jászberényi Tanítóképző Főiskolán kapott tanulmányi főelőadói, csoportvezetői, majd tanulmányi osztályvezetői beosztást. Tevékenységét 1986-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel ismerték el.

Dr. Gurzó Lászlóné Bíró Rozália tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán diplomázott 1960-ban. 1960-tól 1962-ig a Jászapáti Általános Iskolában, 1962-től 1966-ig Jászberényben a Kossuth úti Általános Iskolában, 1966-tól 1989-ig a Jászapáti Beloiannisz úti Általános Iskolában, 1989-től 1994-ig a Jászapáti Mészáros Lőrinc Gimnázium és Kollégiumban tanított, innen ment nyugdíjba. Utána még egy évig dolgozott ezen a helyen mint nevelőtanár. A gimnazista lányok szívesen osztották meg vele ügyes-bajos dolgaikat. Szeretett tanítani, mindig volt osztálya, csodás közösségek voltak. Általános iskolai tanárként kilenc évig táborozott velük – kezdetben még sátorban. Nyugdíj után még sokáig foglalkozott magántanítványokkal. *„Imádtam a pályámat, a gyermekeket, sok-sok kalandot éltünk át együtt. Több tanítványom választotta ezt a szakmát, ami büszkeséggel tölt el”* – összegzi pályafutását.

Hámori Jánosné Ducza Teréz tanárnő

Hat testvérével együtt egy kiegyensúlyozott családba született, szüleik csodálatos gyermekkort teremtettek számukra. Első generációs diplomás lett, szüleitől és a főiskola részéről is minden segítséget megkapott a tanulmányaihoz. 1960-ban végzett matematika–fizika szakos általános iskolai tanárként. 1960–1962 között Isaszegen tanított, majd 1962 októberében a Péceli Szemere Pál Általános Iskolában kapott állást, és harmincöt év tanítás után innen ment nyugdíjba 1995 decemberében. Huszonöt évig volt az iskola igazgatóhelyettese. Magas kitüntetések nem kaptak, de nagyobb elismerést jelent a számára, amikor volt tanítványaitól kap köszönetet azért, hogy megállták helyüket a választott iskolájukban és szakmájukban.

Husztai Istvánné Nagy Klára tanárnő

A Ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett 1956-ban, ez évben nyert felvételt a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakára. 1959-ben végzett, de csak 1960 júniusában államvizsgázott. 1959. augusztus 1-jével kinevezést nyert Abony város Szelei úti Általános Iskolájába. 1960. augusztus 1-jével Isaszegre, a Damjanich János Általános Iskolába kapott kinevezést, ahol 12 évig tanított. 1965-ben született István

nevű fia. 1972. augusztus 16-tal került Szentendrére a Bajcsy-Zsilinszky utcai Általános Iskolába. Húsz évig itt dolgozott mint szaktanár, valamint járasi földrajz és városi osztályfőnöki munkaközösség vezető. 1992. szeptember 5-től nyugdíjas. Kitüntetései: *Dicsérő Oklevél* a kisdobos- és úttörő munkáért (1976), *Miniszteri Dicséret* (1976), *Kiváló Úttörővezető* (1980), *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvény (1986), *Úttörővezetői Érdemérem* (1989).

Illésné Urbán Dorottya tanárnő

1960-ban tanítói képesítő vizsgát tett Szegeden a Tanítóképzőben. Tanári oklevelet 1978-ban szerzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Kétegyházán, Telekgerendáson, majd Békéscsabán az 5. és 6. sz. iskolában tanított. 1973-ban az Ifjúsági és Úttörőházba került, gyermekszakkörök, klubokat szervezett, módszertan- és képzésfelelős volt. Később igazgatóhelyettes lett. 1979-ben a békéscsabai Művelődési Osztályra hívták meg általános tanulmányi felügyelőnek, ahol hat évig működött közre az óvodai, általános iskolai intézményi és az irányítási rendszer korszerűsítésében (szaktantermi oktatás, iskolaotthonos nevelés, a Zsolnai-féle program elterjesztése, a gyermekvédelmi hálózat intézményi kialakítása). 1985-ben a békéscsabai Nevelési Tanácsadó vezetője lett, ahol nyugdíjazásáig, 1995-ig dolgozott. Munkásságának legfőbb eredményei: az intézmény szakmaiságának szisztematikus erősítése, az óvodai nevelés és az iskolaérettségi vizsgálatok korszerűsítése, korai és célzott fejlesztések. Irányítása alatt fejlesztőpedagógusokat képeztek a Kőrösi Csoma Sándor Főiskolán, ahol előadásokat tartott és gyakorlatvezető volt.

Jakab Lorándné C. Bordás Mária tanárnő

1960-ban kapta meg rajz-földrajz szakos tanári oklevelét a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. 1960. augusztus 1-től Gyulán a szakmunkásképző iskolában tanított három évig, majd Budapesten a Tankönyvkiadóban tankönyvi korrektorként dolgozott. 1965 szeptemberétől Zuglóban kapott állást, és 2005-ig a Munkácsy Mihály rajztagozatot vezette fővárosi felkérésre. Közel húsz évig vezette Zuglóban a rajztanári munkaközösséget. 1992-től 2013-ig a Gödöllői Református Líceumban

tanított óraadóként. Rajzversenyeken, pályázatokon szerepeltek szép eredménnyel tanítványai. 2002 októberében *A rajzkészség mérése, értékelése az általános iskola 4. osztályaiban* című felmérést végezte el zuglói tanulói munkák alapján, s ebből született összesített végeredmény 2003-ban a szakfelügyelet részéről. Munkájáért számtalan elismerésben volt része, többek között a *Szocialista Kultúráért, Kiváló Munkáért, Zuglói Gyermekéért, Arany Katedra Emlékplakett* kitüntetések, valamint a *Magyar Rajztanárok Országos Egyletének díját* nyerte el.

Kalmár Istvánné Strassburger Mária tanárnő

Háromgyermekes pedagóguscsaládból származik. Miskolcon érettségizett 1956-ban az akkori Vámos Ilona Gimnáziumban. Egy évig dolgozott, majd jelentkezett Szegedre, a Pedagógiai Főiskolára. 1960-ban végzett matematika-kémia szakon. Miskolcon a 24. számú általános iskolában kezdett tanítani. Négy év után Budapestre került az I. kerületbe. A dolgozók iskolájában is tanított. Járt továbbképzésekre, bemutató órákra. Mindig a legjobb módszerekre törekedett. A sikerek örömet és erőt adtak a folytatáshoz. 1983-ban *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetést kapott. Egy leánya született, aki szintén a tanári pályát választotta. Pályája vége felé igazgatóhelyettes volt. 1993-ban nyugdíjba vonult. Iskolája létszámcsökkenés miatt megszűnt, így nem volt fájdalmas számára a búcsú.

Kovács József tanár úr

1960-ban végzett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán. Első munkahelye a Szobi Általános Iskola volt, ahol mindkét tárgyat tanította. Ezután Vácrá került, ahol a Petőfi Sándor Általános Iskola matematikatanáraként dolgozott, majd az Ipari Szakmunkásképző Iskolában kapott fizika szakos tanári és kollégiumi nevelőtanári beosztást. A váci Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskolában szakmai számítások, matematika, számítástechnika és anyagismeret tantárgyakat oktatott. 1997-ben innen ment nyugdíjba. Munkájáért többször részesült elismerésben.

Kőszeghy Tamásné Réthy Mária tanárnő

1957–1960 között volt a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar–történelem szakos hallgatója. Diplomáját 1960-ban kapta meg. 1960–1969 között a Pilisszántói Általános Iskolában tanította szaktárgyait. 1969–1990 között Budapesten a József Attila Általános Iskolában dolgozott, 1982-ig mint szaktanár, 1982-től 1990-ig mint igazgatóhelyettes. 1990–1995 között a Máriaremete Hidegkúti Ökumenikus Általános Iskola igazgatója volt. Eközben, 1992-ben fejezte be a Magyarországi Evangélikus Teológiai Akadémia levelező tagozatát. 1995-ben ment nyugdíjba. Az 1995/1996-os tanévet a József Attila Általános Iskolában mint történelem szakos tanár töltötte. 1996–2005 között a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban magyart és hittant tanított. Kitüntetései: *Miniszteri Dicséret* (1986), *Kiváló Munkáért* (1988), *Weingarten Díj* (az Ökumenikus Iskolaszék külön jutalma, 1995), negyvenéves *Jubileumi jutalom* (1995).

Dr. Lantos Jánosné Grubits Gizella tanárnő

1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola földrajz–rajz szakán. Nagykanizsán, Miskolcon, Sajószögeden, Leninvárosban és Tiszaújvárosban dolgozott általános iskolai tanárként. Az oktatás mellett osztályfőnöki munkaközösség vezetői, valamint városi és körzeti rajz munkaközösség vezetői feladatokat látott el. Elvégezte a Magyar Képzőművészeti Főiskola rendkívüli tagozatát, majd intézményvezető lett a Leninvárosi Helytörténeti Gyűjteményben. Tanári munkáját a tiszaujvárosi Eötvös József Gimnáziumban fejezte be. *Szocialista Kultúráért* oklevél, *Tiszaújváros Közoktatásáért* oklevél, valamint *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

Dr. Markovics Ferencné Szuhaj Erzsébet tanárnő

1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola szlovák–magyar szakán. Pályáját a Telekgerendási Általános Iskolában kezdte, majd a békéscsabai 9. sz. Általános Iskolába kapott kinevezést. Itt dolgozott magyar nyelv és irodalom tanárként, mellette 1961–1967 között a könyvtárosi teendőket is ellátta. Áthelyezését kérte az ugyancsak békéscsabai 10. sz. Általános Iskolába, ahol 1967–1985 között tanárként, majd 1985–1994 között igazgatóhelyettesként dolgozott. Összesen huszonhét évet

töltött a pályán, mindvégig pedagógusi státuszban. Számos képzésen vett részt, könyvtárosi alapszakot, nyelvi-irodalmi-kommunikációs tanfolyamot végzett, pedagógiai vezetők továbbképzésén vett részt, valamint elvégezte az etika-esztétika levelező szakot. Nyugdíjba vonulása után óraadóként vállalt munkát a békéscsabai Egészségügyi Szakközépiskolában több éven át. Egész élete a pedagógiai munkához kötődött, 2018-ban vállalt utóljára magántanári feladatokat. Pedagógiai tevékenységéért több alkalommal kapott elismerést.

Meszlényi Lászlóné Pető Zsuzsa tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola történelem–ének szakán végzett 1960-ban. Első munkahelye Hódmezővásárhelyen volt, ahol 3. osztálytól 8. osztályig minden osztályban éneket tanított, vezette a kórust, és volt furulyazenekara is. 1962-ben került Szegedre, az újszegedi Móríc Zsigmond Általános Iskolába, ahol egy évig mindkét szakját tanította. 1963-tól 2004-ig – nyugdíjba vonulásáig – a Gedói Általános Iskolában tanított, először éneket 3. osztálytól 8. osztályig, majd később másik szakját is a felső tagozatban, és vezette az énekkart. 1972–1976 között elvégezte Budapesten a Felsőfokú Karnagyképzőt, és megszerezte a legmagasabb karnagyi minősítést. 1972-től 1982-ig a városi Családi Intézet gyermekkórusát is vezette, akikkel számos hangverseny szerepeltek. 1982-ben igazgatóhelyettes lett. Az iskolában kiemelt helyet foglalt el a művészeti nevelés, a rajz és az ének oktatása. Megyei pedagógus továbbképzést szervezett, melynek témája a népdalok autentikus előadása volt. Énekkarát a minősítő hangversenyeken arany és ezüst oklevéllel értékelte a zsűri. Karnagyi munkáját 2008-ban az *Éneklő Ifjúságért Karnagyi Díjjal* jutalmazta a város. Ezenkívül az *Oktatási Minisztérium Dicséroró Oklevele*, *Pedagógus Életmű Díj*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

Mészáros Ferenc tanár úr

1960-ban matematika–kémia szakos általános iskolai tanári, 1969-ben vegyész-mérnöki, 1980-ban munkavédelmi szakmérnöki képesítést szerzett. 1960-tól a Szentmártonkátai Általános Iskolában dolgozott általános iskolai tanárként. 1970-től Nagykátán a 223. sz. Ipari Szakmunkásképző

Iskolában 1986-ig tanár, majd igazgatóhelyettes, valamint munkaközösség-vezető, tanfolyam vezető, vizsgálónök és szakszervezeti főbizalmi volt. Iskolán kívüli tevékenységei: SZOT tanuló üdültetésben táborvezető, országgyűlési választásokon választási bizottsági elnök. 2005-ben ment nyugdíjba. 2016-ban meghalt a felesége, azóta egyedül él Nagykátán.

Michna József tanár úr

1960-ban szerzett általános iskolai tanítói oklevelet Szegeden a József Attila Tanítóképző Intézetben. 1969-ben kapott földrajz-testnevelés szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1959-ben Bakson kezdte pályáját tanítóként, majd 1961–1971 között Balástyán folytatta. 1971–2000 között általános iskolai tanárként dolgozott Sándorfalván. A tanításon kívül sportegyesületi elnökként, művelődési ház igazgatóként, a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat titkáráként, a Csongrád Megyei Diáksport Szövetség általános iskolai tagozatvezetőjeként, járási testnevelési szakfelügyelőként és megyei vezető testnevelési szaktanácsadóként tevékenykedett. Munkáját többek között *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvénnel, *Eredményes Munkáért* miniszteri dicsérő oklevéllel, *Magyar Sportért* minisztériumi kitüntető címmel, *Csongrád Megye Sportjáért Emlékéremmel* ismerték el. 2010-ben és 2019-ben *arany oklevelet* vehetett át a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon. 2012-ben megkapta a *Magyar Diáksport Szövetség Elismerő Oklevelét*.

Oláh Gyula tanító úr

Hódmezővásárhelyen a Bethlen Gábor Gimnáziumban érettségizett, utána egy évig szakmunkás-tanuló volt. 1958-ban felvételt nyert a szegedi József Attila Állami Tanítóképzőbe, ahol 1959-ben kiegészítő érettségi vizsgát, majd 1960 júniusában tanító képesítő vizsgát tett. 1960-ban a Makó Hatrongyoson lévő általános iskolába helyezték, majd egy év múlva az igási iskolába került. Ott tanított 1976-ig feleségével együtt, akivel 1962-ben házasodtak össze. 1976-tól 1993-ig a makói Kun Béla Általános Iskolában tanított. 1993-tól Óföldéakon az Alsófokú Oktatási Nevelési Intézmény vezetőjeként dolgozott nyugdíjazásáig, 1997-ig. 1990-ben *Miniszteri Dicséretet*, illetve Makó városától *Kiváló Csapavezető, Kiváló Ifjúsági Vezető* kitüntetést kapott.

Oláh Gyuláné Bürgés Piroska Julianna tanítónő

Makón született. Az általános iskola elvégzése után felvételt nyert a szegedi Kemény Nándorné Állami Tanítónőképzőbe. Itt érettségizett 1958-ban. Gyakorlóévét Makón töltötte, majd 1959 júniusában tanítói képesítő vizsgát tett. Ez év augusztusában Igásra helyezték, ahol férjével együtt – akivel 1962-ben házasodtak össze – tanított 1975-ig. 1975-ben áthelyezték Makóra, ahol a Bartók Béla Ének-zenei Általános Iskolában tanított nyugdíjazásáig, 1995-ig. 1983-ban *Miniszteri Dicséretben* részesült.

Péter Mátyás László tanár úr

Elemi iskolásként kezdte, amikor a mezítlábaság volt az általános. 1951-ben már általános iskolásként végzett, és ezután a tanítóképzőbe került. Elvégezve Mórahalmon lett tanító, s két év tanítás után, hogy megússza a katonaságot, jelentkezett a főiskolára, ahol magyar-ének szakon végzett. Ezután Békéscsabára került általános iskolába, majd öt évig gimnáziumban tanított. Megpályázta a szakvezetői állást, és a szegedi gyakorlóban lett szakvezető tanár. Innen már csak nyugdíjba ment el 2000-ben, de utána tanított tovább esti gimnáziumban Nagyfán és Sándorfalván. Szeretett tanítani, és a tanítványai is szerettek nála tanulni. Sok kitüntetést kapott, de a legnagyobb kitüntetésnek azt érezte, amikor az egyik osztály örömujjongásban tört ki, amikor megtudták, hogy ő lesz a tanárjuk. Jelenleg nyugdíjas éveit éli, és döbbenet figyel a sok változást, amit könyvében már előre megjósolt (*Tanársorssal verve, áldva*), többek között azt, hogy oktatásunk a „burokraták által” oda jutott, hogy kihelyezett rendőr akár bilincselhet is.

Dr. Pflanzner Tiborné Kovács Klára Anna tanárnő

A Battonyai Gimnáziumban érettségizett 1957-ben. Gimnáziumi évei alatt Arany Dániel matematika versenyt nyert. Érettségi után először a József Attila Tudományegyetem matematika-fizika szakos hallgatója lett. Két elvégzett szemeszter után családi okokból átjelentkezett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakára, ahol 1960-ban szerzett tanári diplomát. 1961-ben férjhez ment, két fia született. Egyikük

szintén fizikatanár, majd később diplomás mentőtiszt lett, a másik ügyvéd. Végzés után először a Makói Rókus Általános Iskolában tanított egy évet, aztán a Békéscsabai 2. sz. Általános Iskolában tanított 1995-ig, összesen harmincnégy évig. 1983-ban eredményes tanári munkájáért *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1995-ben vonult nyugdíjba.

Rokszin Györgyné Magyar Viora tanárnő

Középiskolai tanulmányait a gyulai Román Gimnáziumban végezte, 1956-ban érettségizett. 1957 szeptemberétől 1960 júniusáig a Szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatója volt nappali tagozaton, 1960-ban szerzett matematika–fizika szakos általános iskolai tanári oklevelet. 1960-ban házasságot kötött, két gyermeke született. 1960. szeptember 1-től 1969. augusztus 31-ig a Méhkeréki Általános Iskolában tanított. 1969. szeptember 1-től 1976. augusztus 31-ig a gyulai Román Általános Iskolában, 1976. szeptember 1. és 1992. június 30. között a gyulai 3. sz. Általános Iskolában tanított. 1992. július 1-jén lett nyugdíjas.

Sinka Endréné Baranek Aranka tanárnő

1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskolán, magyar–történelem szakon. Első munkahelye a Kisújszállási Általános Iskola volt, ahol három évet töltött. Közben beiratkozott az egyetemre, 1965-ben államvizsgázott. 1963-ban került Szegedre a Madách Imre Általános Iskolába. Egy év kivételével negyven évig ott dolgozott. Huszonöt évig külső szakvezetőként foglalkozott főiskolai hallgatókkal. 2005. január 1-je óta nyugdíjas.

Sütő Péterné Bodocz Terézia tanárnő

1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán. 1960 szeptemberétől 1995 májusáig a Szegedi Szakmunkásképző Intézetben tanított, mai nevén: Szegedi Szakképzési Centrum Móravárosi Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája. Harmincöt éves pályafutása alatt igyekezett tudása legjavát adni.

Szabó Józsefné Bozóki Flóra tanárnő

A főiskola elvégzése után Szobra került, ahol három évig tanított éneket a felső tagozaton, matematikát a saját osztályában, mivel osztályfőnök is volt, és megszervezte az iskola énekkarát.

1963-ban került Érdre a IV. sz., majd a VII. sz. iskolába. Mindkét helyen mindkét szakját tanította és vezette a kórust, sok szép szerepléssel és eredménnyel. A pályán harminchat évet töltött el tanárként, tele élményekkel és emlékekkel, amelyekre mindig emlékeztetik volt diákjai, akik meglátogatják. Érden huszonöt évig vezette a Szirmok nevű pedagógus női kart, akikkel sokat szerepeltek országon és városon belül, illetve külföldön is. *„Nagyon sok szeretettel gondolok főiskolai tanárimra, akik hozzásegítettek, hogy ezt a szép utat végigjárhattam, s külön köszönet a főiskola vezetőinek, hogy még ennyi idő után is számontartanak, és gondolnak ránk”* – fejezi ki hálóját egykori alma matere iránt.

Szalai József tanár úr

Pedagógus szülők gyermekeként Szolnokon született. Tiszaöldváron a Hajnóczy József Gimnáziumban érettségizett 1957-ben, kitűnő eredménnyel. A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán 1960-ban államvizsgázott jeles eredménnyel. Első munkahelye egykori általános iskolája, a Tiszaöldvári Virághegyi Általános Iskola volt, ahol matematikát, fizikát és éneket tanított 1960-tól 1962-ig. 1962-ben visszakерült a „Hajnóczyba”, ahol annak idején érettségizett. Tanári munkája mellett az ELTE TTK levelező tagozatán a középiskolai matematikatanári képesítést is megszerezte. 1974-ben feleségül vette Simkó Hilda gyermekpszichológust. 1975-től Budapesten a Dolgozók kétéves Szakközépiskolája, majd 1976-tól a Fáy Szakközépiskola tanára lett. Itt 2012-ig dolgozott, 1982-től igazgatóhelyettesként, 2010-től nyugdíjas óraadóként. Házasságából három lánya és egy fia született, kilenc unokája van. 2012 óta gyerekei munkáját, illetve unokái tanulását segíti.

Szarka Györgyné Miskucz Teodóra tanárnő

1960-ban szerzett román–biológia szakos általános iskolai tanári oklevelet a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. A főiskola elvégzése után Biharkeresztesre került. 1975-től Miskolcon a Szilágyi Dezső Általános Iskolában biológia szakos tanárként és napközis nevelőként tevékenykedett nyugdíjazásáig, 1994-ig. Szaktárgyában számos tanítványaival szeretettette meg a természeti környezetet, hétvégén is szívesen vitte a tanulókat bükki kirándulásokra. A napköziben szeretetteljes

szigorral segítette a felkészülést, a szabadidős tevékenységet nagy kreativitással szervezte, sok érdekes programban lehetett részük a gyerekeknek. Családias légkört alakított ki, jó kapcsolatot ápolt mind a tanulókkal, mind a szülőkkel. Szakszervezeti titkárként is segítette a közösséget. 1986-ban *Kiváló Munkáért*, 1994-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* elismerésben részesült. A mai napig tartja a kapcsolatot volt tanítványaival, kollégáival, érdeklődik az iskolai élet alakulása iránt. Életpályája mutatja, hogy pedagógusnak lenni nem egy foglalkozás, hanem élethosszig tartó hivatás.

Szél Lászlóné Csányi Rozália tanítónő

1957-ben érettségizett a Kisteleki Állami Általános Gimnáziumban. 1958-ban gyógyszerész-technikusi képesítést szerzett. 1959-ben kiegészítő érettségi vizsgát tett a szegedi József Attila Állami Tanítóképzőben. Gyakorlóévét Sövényházán töltötte. Osztatlan, majd részben osztott osztályokban tanított. Tanítói oklevelét 1960 júniusában kapta meg. 1961-ben, férjhez menetele után áthelyezését kérte Sándorfalvára. Legtöbbet 1-2. osztályokban tanított. 1982-ben áthelyezést nyert a szegedi Béketelep Általános Iskolába. Napközis tanítóként is örömet lelt a munkájában. Hasznos és szép éveket töltött ebben az iskolában. 1994-ben megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*, s ez év december 28-án nyugdíjba vonult. „Nagy dolgok nem történtek velem. Dolgoztam lelkiismeretesen, legjobb tudásom szerint. Feletteseim mindenhol elégedettek voltak a munkámmal” – összegzi pályafutását.

Dr. Szépkúti István tanár úr

Középiszkolai tanulmányait a Kőrösy József Közgazdasági Technikum Statisztikai Tagozatán végezte. 1957–1960 között továbbtanult a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán. Szeged járásban kezdte a tanári munkát. 1965-ben a balástyai Munkácsy Mihály Általános Iskolába került tanítani. A KSH-ban megszerezte a felsőfokú iparstatisztikus képesítést. 1967-ben matematika szakos középiszkolai tanári képesítést szerzett. 1973-ban kinevezték matematika–fizika szakfelügyelőnek Szeged járásban. 1974-ben az Oktatási Igazgatóságon államvizsgát tett politikai gazdaságtanból és szociológiából. 1974-ben meghívták az Oktatási Igazgatóság Politikai

Gazdaságtan Tanszékére tanárnak. 1981-ben a JATE BTK-n megvédte egyetemi doktori értekezését közgazdasági témakörből *summa cum laude* minősítéssel. 1986-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen statisztikus közgazdász képesítést szerzett. 1989–1997 között a Vasvári Pál Közgazdasági Szakközépiskolában tanított statisztikát, vállalati gazdaságtant és közgazdaságtant. 1994-től meghívott előadóként oktatott biztosítási matematikát, statisztikát, ökonometriát, gazdasági prognosztikát és közgazdaságtant a SZTE Gazdaságtudományi Karán. A középiskolából 1997-ben ment nyugdíjba. Az egyetemen 2013-ban fejezte be az oktatói munkáját. Az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, *Munkaérendrend Bronz Fokozata* és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

Széplaky Endréné Lakos Mária Erika tanárnő

A középiskolát 1955–1959 között a Szarvasi Tanítóképzőben végezte, itt tett érettségi vizsgát 1959. június 17-én. A tanítói képesítő vizsgát 1960. június 17-én a Szegedi Állami Tanítóképzőben tette le. Tanítói oklevelének megszerzése után munkáját Szabadkígyóson folytatta. 1961–1966 között a Békéscsabai Úttörőház igazgatója volt. 1966-ban szerzett magyar–ének szakos tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1966. augusztus 1-től a békéscsabai 9. sz. Általános Iskolában kapott tanári beosztást. 1977. július 1-től 20 esztendőn keresztül az iskola igazgatója volt, egészen 1997-ben történt nyugdíjazásáig. Hat tanéven át tanított nyugdíjasként éneket a békéscsabai Szabó Pál téri Általános Iskolában. Pályafutása során számos kitüntetésben részesült oktató-nevelő munkájáért, énekkarok, színjátszó csoportok vezetéséért, az intézmény irányításáért. Nyugdíjazása alkalmából *Aranykatedra Emlékplakett* elismerést vehetett át.

Timár Pál tanár úr

1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskolán, matematika–kémia szakon. Első és egyben utolsó munkahelye a zuglói Jókai Mór Általános Iskola volt. Itt kezdett dolgozni mint kinevezett általános iskolai tanár. Az iskola eredeti neve Vámos Ilona Általános Iskola volt, de 1990-ben megváltoztatták a nevét. Minden évben tanított matematikát,

kémiát szükség szerint. Volt úttörő csapatvezető, igazgatóhelyettes, végül az iskola igazgatójaként ment nyugdíjba 2000. szeptember 1-jén.

Tóth Károly tanár úr

A főiskola elvégzése után 1960. szeptember 1-jén került Enyingre. Itt az Enyingi Általános Iskolában kapott beosztást. Több tanulócsoporthoz tanított, nappali és esti levelező tagozaton, főleg kémiát, matematikát és néha fizikát. Ifjúsági vezető lett, nyáron szervezte és vezette a táborokat, állótábort és országos kerékpáros vándortábort. Szakmai továbbképzéseken vett részt, kémiából szakmai dolgozatot írt. Később a városban induló középiskolákba – Mezőgazdasági Gépészeti Szakközépiskola, Kertészeti Szakközépiskola és Gimnázium – kapott kinevezést. Enyingen bekapcsolódott a város kulturális életébe, nagyobb ünnepeket rendezett. Három évig volt kultúrotthon igazgatóhelyettes. Szervezte a nagy nyári koncerteket, fesztiválokat. Elvégzett egy bábszakkör vezetői tanfolyamot, így C kategóriás rendező lett. Bábegyüttesével 25 évig dolgozott együtt, és háromszor voltak országos fesztiválon. Nyugdíjazása után az Enyingi Bocsor István Gimnáziumban nappali és esti tagozaton óraadó tanárként tanított 2006-ig.

Uherezky Pálné Sós Hegedűs Margit tanárnő

Főiskolai tanulmányai befejezése után 1960 augusztusában a tápiószecsői általános iskolához került, ahol 2010-ig nevelte, oktatta diákjait. 1973-tól az iskola igazgatóhelyettese, majd 1987/88-tól igazgatója lett. Célja a többoldalú fejlesztés, továbblépés a kor szellemének megfelelően: a szabadidő hasznos eltöltése – mozgalmi munka, szakkörök, fakultációk, országjárás –, tehetséggondozás, pályaválasztás. Az alapfokú művészeti oktatás keretén belül 20 éven át tanított sikeresen. Elismerés övezte diákjaival együtt. Kiállításokon, pályázatokon eredményesen vettek részt. Eredményes és kiváló munkájáért többször részesült Miniszteri Dicséret kitüntetésben. 1997 októberében több évtizedes pedagógiai munkája elismeréseként a *Tápiószecsőért Emlékérem* kitüntetés tulajdonosa lett. Jelenleg is alkot mások és a maga örömeire. Egyéni és csoportos kiállításai a tápiómenti településeken,

Budapest és Pest megye területén, valamint Ausztriában vonzzák az érdeklődőket. Az ihletet a természet szépsége, a színek világa, szeretete adja számára.

Vasvári Mihályné Flender Judit tanítónő

A békéscsabai Lórántffy Zsuzsanna Leánygimnáziumban érettségizett 1957-ben. 1958/59-ben a Szarvasi Tanítóképzőben pedagógiai tárgyakból különbözeti vizsgát tett, majd tanítójelölti gyakorlóéveit a Muronyi Általános Iskolában töltötte. A Szegedi Állami Tanítóképzőben 1960-ban általános iskolai tanítói oklevelet szerzett. 1960-tól 1961-ig Tolna megyében, a Kisvejkei Általános Iskolában, 1961–1965 között Sarkadkeresztúron, majd 1965–1977 között a sarkadi 1. sz. Általános Iskolában tanított. 1977-ben került Békéscsabára a Kisegítő Iskolába. Itt tizenöt éven át szeretettel, türelemmel oktatta a tanulásban akadályozott tanulókat. Éveken át végzett önkéntes munkát nyári olvasótáborban a jól tanuló, hátrányos helyzetű felsős cigány tanulókkal. A Megyei Pedagógus Szakszervezeti Bizottság tagjaként és az intézményi szakszervezeti bizottság titkáraként egyaránt lelkesen tevékenykedett a közösség érdekében. Több évtizedes tanítói munkássága elismeréseként *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1992-ben a Kisegítő Iskolából vonult nyugállományba.

Vámosi József tanár úr

Az általános iskola elvégzése után Békés-Tarhosra, a híres zenegimnáziumba került 1952-ben. A zenegimnázium váratlan megszűnése után a Kalocsai Tanítóképzőben érettségizett 1957-ben. 1960-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskolán történelem-ének-zene szakon. Az 1960/61-es tanévben Előszálláson, az általános iskolában kezdte tanári munkáját. Mórton 1961-től él. Tanított a jelenlegi Radnóti Miklós Általános Iskolában, óraadóként tíz évig a helyi Táncsics Mihály Gimnáziumban. A Mórra kihelyezett zeneiskolában szolfézst tanított, majd az önállóvá lett Móri Zeneiskola első igazgatója volt 1980–1986 között. 1997-ben ment nyugdíjba. Pályája során *Miniszteri Dicséret* és *Szocialista Kultúráért* kitüntetésben részesült. *„Egész életemben olyan munkát végezhettem, amit szerettem: az ifjúság oktatását, nevelését”* – összegzi pályafutását.

Dr. Vecsey Andorné Süveges Ilona tanárnő

A Szarvasi Állami Vajda Péter Gimnázium reál osztályában érettségizett 1957-ben. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán szerzett oklevelet 1960. július 1-jén. 1960. augusztus 1-től 1994. június 30-ig, harmincnégy éven át tanított a gyulai Munkácsy Mihály Szakközépiskolában. Nyugdíjazása után az Eleki Szakközépiskolában 1994-től 2001-ig tanított. Összesen negyvenegy évet töltött a pedagógusi pályán. A tanítás mellett Békés megyei munkaközösség vezető és TIT előadó is volt, gyermekeket táboroztatott. Munkájáért számos elismerésben részesült. *Aranyoklevelet* 2010-ben kapott.

Dr. Végh Lászlóné Bede Zsuzsanna tanárnő

Köszönettel veszi át a gyémántdiplomát, emlékezve diákéveire, kedves tanáira és társaira és a Szegedi Pedagógiai Főiskolára, ahol az igényes tudás, felelősségteljes cselekvés, összetartás kovácsolta a máig létező barátságokat. Közoktatási területen végzett pedagógusi, intézményvezető helyettesi, szakértői, KÖSZE általános alelnöki feladatokat teljesítő életútja során igyekezett segítő szándékkal továbbadni tanítványainak, kollégáinak, munkatársainak az életszeretet, az észszerű tervezés és az alkotó cselekvés iránti igényt, az egymás iránti megbecsülés összetartó erejének megtapasztalását. Az évente érkező osztálytalálkozók, tantestületi meghívók és a hangulatos összejövetelek visszajelzései mindig nagy örömet szereznek neki. Törekvéseit az Emberi Erőforrások Minisztériuma *Apáczai Csere János-díjjal* jutalmazta 2016. június 5-én. Az utóbbi pár évben a két gyermeke és öt unokája alkotta szerető családi közösség segítő szeretetét megélve tapasztalja a már történelminek mondható változásokat. *„Az élettal együtt járó gondok és kudarcok, szomorúságok ellenére úgy érzem, szép volt, hasznos volt. Számomra elérkezett a lassítás ideje”* – vallja.

Virág Lajosné Maszlag Etelka tanítónő

A szegedi Kemény Nándorné Tanítónőképzőben érettségizett 1958-ban. A Szentés-Külsődönát Általános Iskolába helyezték gyakorlóéves tanítónőnek. Tanyai iskola volt, 1-3., 2-4. és 5-8.-as összevonásban, ahol az 1-3. összevont osztályban

tanított. Oklevelének megszerzése után Eperjes-Újváron tanított, majd 1962-ben Csongrádra helyezték. Először a gróf Széchenyi István Általános Iskolába került, majd egy év után a Síp utcai iskolához tartozó Dohánysori Általános Iskolába helyezték, ahol 1-2. osztályos gyerekeket oktató iskolatthonos rendszerben. Tizenkilenc évet töltött ennél a kis iskolánál, majd bekerült a Síp utcai Általános Iskolába, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. 1980-ban több kollégájával megosztva *Állami Díjat* kapott hosszú évtizedeken keresztül végzett munkájáért, a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatásáért, oktatásáért. Leánya szintén a pedagóguspályát választotta. Három unokája van, 2008 nyarán megszületett a dédunokája.

Zahorán Pálné Tóth Irén tanárnő

A magyar-történelem szakos tanári diploma megszerzése után 1960-ban Erdőkertesén az általános iskolában kapott állást. 1965-től családi okokból került Kisnémedire, ahol három évig tanított, majd Püspökszilágyon folytatta a munkát huszonöt éven keresztül. A nehézségek ellenére nagyon szerette a kis iskolák családias légkörét. 1980-ban a felső tagozatot bekörzetesítették a Váchartyáni Általános Iskolába, ekkor bízták meg a körzeti iskola igazgatásával. Egy év után tagiskolavezetőként visszament a püspökszilágyi iskolába, mert fontosabbnak érezte a tanulókkal való közvetlen foglalkozást, mint az iskola-vezetést. 1993-ban nyugdíjba ment, de még négy évig tanított Kisnémediben. Minden munkahelyén igyekezett a község társadalmi életébe is bekapcsolódni, a gyerekek szabadidős tevékenységét (kirándulások, táborozások) szervezte. Munkája elismeréseként 1986-ban *Kiváló Úttörő-vezetői*, 1988-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetést kapott. Nyugdíjasként szívesen gondol vissza sok örömet hozó pályájára.

Dr. Zöllei Mihályné Fehér Valéria tanárnő

Tanári oklevelét 1960-ban szerezte a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán. 1960-1963 között a kondorosi 1. sz. Általános Iskolában tanított matematikát. 1963-tól 1966-ig a szegedi MÁV Nevelőintézetben nevelő tanár, matematika és fizika korrepetitor. 1964-1966 között a szegedi Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolában, 1966-1983

között a Rókusi 1. sz. Általános Iskolában matematika–fizika tanár, és mintegy tíz éven át a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola szakvezető tanára matematikából. 1983-tól 1985-ig a szegedi Makkosházi Általános Iskola igazgatóhelyettese. 1985–1995 között a Rókusi 1. sz. Általános Iskolában matematika–fizika szakos tanár és munkaközösség-vezető. 1995. december 1-jén ment nyugdíjba, de három évig még helyettes tanárként dolgozott. A városban és a megyében szervezett fizika tanulmányi versenyek munkáját aktív és nyugdíjas éveiben is segítette. 1987-ben *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetést kapott. 1997-ben megkapta az 1996-ban alapított *Rókusi Iskoláért* emlékérmét.

Dr. Zs. Tóth Ferencné Ördögh Margit tanárnő

Általános iskoláit Cibakházán végezte, majd a tiszaföldvári Hajnóczy József Gimnáziumban érettségizett. Jelentkezett a Szegedi Pedagógiai Főiskolára magyar–ének szakra, ahová fel is vették. 1960-ban végzett. Szentesen a Kossuth Lajos Általános Iskolában kezdte az 1960/61-es tanévet. 1962-ben házasságot kötött dr. Zs. Tóth Ferencsel, akivel immár 58 éve élnek együtt. 1966-ban megszületett fiuk, Ferenc, 1970-ben pedig Edina lányuk. Az 1977/78-as tanévet már a Schönherz Zoltán Általános Iskolában kezdte Székesfehérvárott, majd 1995-ben innen ment nyugdíjba.

ARANY

Balázs Béláné Földes Julianna tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1970-ben végzett matematika–kémia szakos általános iskolai tanárként. 1974-ben a Debreceni Tudományegyetemen matematika szakos középiskolai tanári képesítést szerzett. 1970–1990 között Budapesten az V. ker. Szemere u. 5. iskolában, a Bajáki Ferenc Szakközépiskolában, majd Zuglóban a Vámos Ilona Általános Iskolában tanított, ahol osztályfőnök is volt. A III. ker. Csillaghegyi iskola után pályázat útján került az V. ker. Irányi utcai Általános Iskolába. Két utóbbi volt iskolájával a mai napig kapcsolatban van, összetartja a volt irányis diákokat, tanárokat, találkozókat szervezésében segít. Iskolai munkája során többször volt tagja kerületi matematika versenyek zsűrijének,

kémia óráin a gyerekek rendszeresen végeztek tanulókísérleteket. Tanév közben korrepetálás, szakkörök vezetése, középiskolai előkészítő, tanulószobai feladatokat látott el. Szabadidős tevékenysége részét képezték a kirándulások, táborok, szakkörök, középiskolai előkészítők. 1990-ben leányával Németországban, Kölnben élő édesanyjához költözött, akit betegsége miatt segítenie kellett, azóta is ott él. A pedagógiai munkát iskolán kívül folytatta, korrepetálással és gyermekfelügyelettel foglalkozott, nyelviskolában magyar nyelvet tanított.

Balázs Istvánné Rimóczi Ilona tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán. A szolnoki Lomb úti Általános Iskolában kezdte pályáját. 1976-ban került a Mátyás Király úti Általános Iskolába, ahol két évig felső tagozatos napközis csoportvezető volt. 1978-tól matematikát, kémiát tanított, osztályfőnök és pályaválasztási felelős is volt, majd 1981 augusztusától igazgatóhelyettes. 1987. augusztus 1-től a Rigó József Általános Iskola tanára. Szaktárgyai tanítása mellett a matematika–fizika–kémia munkaközösség vezetője. Az intézményi átszervezés során 2005-ben létrejött Szent-Györgyi Albert Általános Iskola szaktanárai ismét megválasztották a kémia–fizika munkaközösség vezetőjének. Tanítványai jól szerepeltek tanulmányi versenyeken és a középiskolai felvételi vizsgákon. Ismereteit folyamatosan bővítette, számos továbbképzést végzett el kiváló eredménnyel. A tanítás mellett nagyon sokféle tevékenységet végzett. Munkáját gondosság, lelkiismeretesség, személyét a megbízhatóság jellemezte. Kiemelkedő szakmai munkájával és következetességével a tanulók, kollégái és a szülők körében is kivívta a tiszteletet és megbecsülést.

Balázs Lászlóné Kis Rozália tanárnő

1964-től 1970-ig a Tabdi Általános Iskolában képesítés nélküli nevelőként, majd 1970-től 2006-ig a Páhi Általános Iskolában tanított. 1970-ben a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz szakán végzett, 1999-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen közoktatási vezető szakképzettséget szerzett. A tanítás mellett osztályfőnöki, csapatvezető-helyettesi, szakszervezeti főbizalmi, területi munkaközösség vezetői, igazgatóhelyettesi, igazgatói beosztásokat látott el. Célkitűzése volt

a tehetséggondozás, a gyermekközpontú óvoda, iskola létrehozása, hogy tanítványaik képesek legyenek az önálló tanulásra, pozitív erkölcsi gondolkodásra. Diákjai a földrajz egyéni pályázatokon országos jó minősítést, arany oklevelet nyertek. Csoportjával 1992–1994 között az Európai Levegőtisztosítási Projekt vizsgálataiban vettek részt. *Kiváló Úttörővezető, Miniszteri Dicséret, Vöröskeresztes Munkáért ezüst fokozata, Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült. Nyugdíjasként „Életet az Éveknek” nyugdíjas klubban a kulturális munkát szervezte, volt iskolájában versenyeken zsűrizésekre felkérték.

Bali Józsefné Dancsó Irén tanárnő

A Szentesi Közgazdasági Iskola elvégzése után a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szakára jelentkezett. Jó szívvel emlékszik tanáraira, Szabó Lászlóra, Cs. Patai Mihályra, Fischer Ernőre, Lelkes Istvánra. 1970 júniusában államvizsgázott. Dunántúlra került, a Pápa városa melletti Ugodra, itt tanított négy éven át férjével együtt. Sok tehetséges fiatal ismerhettek meg, de a szülők többsége ugyancsak derék magyarnak számított. Ezután Veszprémben a Dózsa György Iskolában folytatta a munkát napközisként. A 2. sz. Forfa iskolában már a szaktárgyait taníthatta. 1982-ben a Cholnoky-lakótelepi új iskolában már rajz szaktantermet irányíthatott, s folyamatosan osztályfőnöki megbízatást is kapott. 2007-ben végleg befejezte a tanári munkát, de a művészettörténeti kérdések kutatásának, illusztrációk, valamint ex-librisek készítésének örökös híve maradt. Megkapta a *Veszprém Megyéért Érdemérem ezüst fokozatát*, a *Pro Meritis Emlékérmét* és a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*.

Basáné Simon Terézia tanárnő

Szentmártonkátán született. A nagykáta gimnáziumban érettségizett. 1970-ben Szegeden a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerezte meg magyar–oroszlakos diplomáját. Nagykátán a 2. sz. Általános Iskolában kezdte meg a tanítást. Egy év múlva átment a közelebbi, 1. sz. Általános Iskolába (ma Váci Mihály Katolikus Általános Iskola). Ott 1990-ig magyart és oroszot tanított. Németből középfokú nyelvizsgát tett. 1990-től 2007-ig, nyugdíjazásáig magyart és németet tanított. Szintén pedagógus férjével együtt aktívan részt vett a város közéletében, tanítványaik

szabadidejét is igyekeztek tartalmassá tenni. Két gyermeke közül is az egyik pedagógus lett. Mindig pedagógusnak készült, nem bánta meg a pályaválasztását.

Bede Kornélia Matild tanárnő

Tanulmányait Ráckevén kezdte, majd Szegeden folytatta. A Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1970-ben. 1970 augusztusától nyugalmányba vonulásáig Dömsödön tanított, az általános iskolában szaktárgyain kívül éneket, történelmet és fizikát is. A speciális nevelést igénylő gyermekek közt folytatott tevékenysége után vonult nyugdíjba. Mindkét helyen mindig szem előtt tartotta az értéket minden téren. A szabadidős tevékenység által adódó lehetőségeket is az ismeretek elmélyítésére használta. A projektprogramokat beépítette a tanítási órák anyagába, melyet egy pályázat keretében meg is írt. Tanítványai sikerei voltak a legnagyobb elismerések számára a TMK, a Néprajzi Múzeum, Mezőgazdasági Múzeum, Környezetvédelmi Minisztérium, Lakitelek Alapítvány és a MÚSZ által kiírt pályázatokon elért dobogós helyezésekkel. Elismerések: MÚSZ – *Gyermekekért Érdemérem* (1999), *Dömsödért Emlékérem* (2009).

Bencze László tanár úr

1970-ben végzett a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. 1969-ben negyedévesen került ki a Kétegyházi Szakképző Intézetbe. Kezdetben tanított, és kollégiumi nevelő volt, majd kollégiumvezető-helyettes, és 1975–1983 között kollégiumvezető. 1983-tól 2010. május 31-ig általános igazgatóhelyettesként dolgozott. Fő feladata volt a tanulók tanulmányi, kulturális és sporttevékenységének szervezése, a külföldi kapcsolatok és az iskolai könyvtár felügyelete. 1992-től önkormányzati képviselőként és 1996–2006 között alpolgármesterként vett részt a nagyközség közéletében. Munkájával mindenütt meg voltak elégedve, a Mezőgazdasági Minisztériumtól több ízben kapott elismerést, 2002-ben *Miniszteri Dicséret Oklevelet*. Dániai tanulmányútnál elvégezte a management akadémiát és a projektkészítés módszertant, itthon pedig a Comenius minőségirányítás módszertanát, a projektmenedzseri képzést és a kompetenciaismeretek tanításának módszertanát.

Dr. Böngyik Árpádné Havasi Erzsébet tanárnő

Baján az akkori Egyházi Tanítóképző Gyakorló Iskolájában tanult, majd államosítás után ugyanitt folytatta a középiskolát is az Állami Tanítóképzőben. 1954-ben érettségizett, 1955-ben tanítói képesítő vizsgát tett. 1955-től 1995-ig folyamatosan tanított, közben 1963-ban elvégezte a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–testnevelés szakát levelező tagozaton. Pályája során három iskolában dolgozott: Tapolcán, Vaskúton és 27 évig a Bajai Eötvös József Tanítóképző Főiskola Gyakorló Iskolájában. Pedagógiai, szakmai munkásságából szívesen gondol vissza a Történelem Tanárok Országos Szövetségének tagságára s az ennek keretén belül végzett munkájára, tanítványai szaktárgyi, többször országos versenyen elért eredményeire, valamint az Erkölcstan tanterv és tanmenet szerkesztésére, megírására és tanítására, amelyet 1990-ben az országban elsőként tanítottak Baján a Gyakorlóban.

Bukva Gézné Nagy Emília tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–testnevelés szakán. 1970-től 2008-ig tanított, ebből 32 évet a Budapest X. ker. Keresztury Dezső Általános Iskolában. A tanítást hivatásának tekintette, szeretett tanítani, jól érezte magát az iskolában. Igazgatóhelyettesi megbízásáig osztályfőnök volt. A szülőkkel és a gyerekekkel sokszor szerveztek hétvégi programokat, kirándulásokat, telente az iskolai jégpályán hatalmas korcsolyázásokat. Szaktárgyaihoz kötődően szakköröket vezetett, tanítványait versenyekre készítette fel. Fontosnak tartotta a megújulást, az új módszertani, vezetési ismeretek elsajátítását. Igazgatóként igyekezett következetes lenni, kollégáit reálisan megítélni, az elvárás és az elismerés egyensúlyát megteremteni. Munkáját *Miniszteri Dicsérettel* és *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el.

Cseh Jánosné Kalmár Ildikó Ilona tanárnő

Az általános és középiskolát Gyomán végezte, majd a Szegedi Tanárképző Főiskola elvégzése után ide jött vissza, és itt tanított 42 évig. Matematika–fizika szakos általános iskolai tanárként 36 évig volt iskolájában dolgozott. Nyugdíjazása után még hat évig a Szent Gellért Katolikus Általános

Iskolában tanította mindkét szakját. Hosszú pályája során a tanítás mellett osztályfőnökként, munkaközösség-vezetőként, ifjúsági tagozat vezetőként, igazgatóhelyettesként dolgozott. 1994-től Békés megyei szaktanácsadóként segítette a szakmai munkát, szervezte, vezette a továbbképzéseket, megyei versenyeket. 1988-ban *Oktatási Minisztériumi Dicséretben* részesült, 2010-ben *Gyomaendrőd Város Nevelésügyéért* kitüntetést kapott. A legszebb kitüntetés a Szent Gellért gyerekektől érte, akik Tiszteletbeli Nagymamává választották. Munkája során több tanuló ért el előkelő helyezést országos tanulmányi versenyeken matematikából és fizikából. Amióta igazán nyugdíjas, a legtöbb időt férjével, gyermekeivel, unokáival tölti.

Csöszai Sándor tanár úr

Negyedéves hallgatóként, mivel megyei ösztöndíjas volt, a Művelődési Osztály kikérte Kiskunfélegyházára a Petőfi Sándor Gimnáziumba éneket tanítani. A főiskolát levelező tagozaton fejezte be 1970-ben. Tíz éven át tanított Kiskunfélegyházán két gimnáziumban éneket, a Petőfi Általános Iskolában magyart, s közben tábort, szakköröket szervezett. Elvégezte a JATE Bölcsészettudományi Karán a magyar nyelv és irodalom szakot 1975-ben. Szülővárosában, Kecskeméten folytatta pályáját, ahol a Gépipari és Automatizálási Műszaki főiskola kollégiumában nevelőtanárként és koordinátorként dolgozott, s a Dolgozók Esti Gimnáziumában tanított magyar nyelvet és irodalmat. 1985-től Kerekegyháza tanított magyart és ének-zenét, később az általa létrehozott művészeti tagozaton szolfézst is a zeneiskolás tanulóknak. Tánctanári végzettségével a művészeti iskola társastánc tagozatát vezette, formációs táncosai számos országos és nemzetközi helyezést értek el. 2008-ban nyugdíjas lett, de óraadóként, szakkör-vezetőként még tíz évig dolgozott.

Dobi Dénesné Zimándi Mária tanárnő

1970-ben szerezte oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. A tanítást 1970 szeptemberében kezdte Kenderesen, ahol kezdetben matematikát, majd testnevelést is tanított. A testnevelés szakot 1975-ben végezte el a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 1982-től nyugdíjazásáig, 2005. február 1-ig a Szandaszőlősi Általános

Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában tanított matematikát és testnevelést, mellette osztályfőnök volt. Speciális területe, a tehetséggondozás (matematikából tagozatvezetés, versenyztetés, szaktáboroztatás, a diáksportban röplabdáztatás) kemény munkával járt, de igen sok örömet is adott. Ismereteit számos továbbképzésen bővítette. Kitüntetései: *Miniszteri Dicséret*, „*Pro Talento*” emléklakett, *Magyar Köztársaság Bronz Érdemkereszt*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem*. Családjával sokat utazik, túrázik, kirándul, kulturális rendezvényeken vesz részt.

Dorán Istvánné Kundolf Mária tanítónő

Családjának szűkös anyagi körülményei nem tették lehetővé számára a továbbtanulást, így érettségi után dolgozni kezdett Dévaványán a községi könyvtárban. Levelezőn végezte el a Szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézetet és vele párhuzamosan a Somogyi Könyvtár szaktanfolyamát is, mindkettőt „jó” eredménnyel. A tanítóképző főiskolán könyvtárosi beosztást kapott, majd a szegedi Dózsa György Általános Iskolában kezdte a tanítást. Nagyon szerette ezt a hivatást is. Az iskolai – oktatási – tematikához kapcsolódó vetélkedőket, kirándulásokat szervezte és vezette, melyeket mind a tanítványai, mind a szülői munkaközösség örömmel fogadott és elismeréssel nyugtázott. Tanítói és iskolai könyvtárosi munkáját a Művelődésügyi Minisztérium kitüntette és oklevéllel ismerte el 1990-ben. A Dózsa Iskolából ment nyugdíjba mint tanító-könyvtáros, nehéz szívvel mondva búcsút a tanításnak. 1954-től 2000-ig dolgozott.

Dr. Erdélyi Iván tanár úr

Az 1965/66-os tanévben Tyukod község általános iskolájában tanított mint képesítés nélküli pedagógus. 1966-tól 1970-ig nappali tagozatos főiskolai hallgató volt. 1970. június 20-án szerezte meg történelem–testnevelés szakos általános iskolai tanári oklevelét. 1970 szeptemberétől a szegedi JATE BTK levelező tagozatán tanult tovább. 1973 júniusában kapta meg történelem szakos középiskolai tanári oklevelét. 1978. január 28-án egyetemi doktorrá avatták a JATE-n. 1971-ben katonai szolgálatot teljesített, és tartalékos tiszt vizsgát tett. Többször behívták szolgálatra a hadseregbe. Katonai pályafutását tartalékos főhadnagyként fejezte be. Tanárként Tyukod Általános

Iskolájában 1965–1966 között, Ökörítőfülpös Általános Iskolájában 1970–1974 között, Csengeren az Ady Endre Gimnáziumban 1974–1985 között, Mátészalkán a Mezőgazdasági Szakközépiskolában 1985–1991 között és az Esze Tamás Gimnáziumban 1991–2008 között dolgozott. 2008-tól nyugdíjas.

Fejes Ferencné Kiss Ilona tanárnő

1966-ban érettségizett Sárbogárdon. 1966–1970 között a Szegedi Tanárképző Főiskolán magyartörténelem szakos tanári képesítést, 1972–1975 között az ELTE Bölcsészettudományi Karán történelem szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett. Általános iskolai tanárként dolgozott 1970–1973 között Pusztaszabolcson, 1981–1987 között a Százhalombattai 1. Számú Általános Iskolában. 1973–1980 között a pusztaszabolcsi Velinszky László Gimnázium- és Szakközépiskolában szaktanárként és kollégiumi igazgatóhelyettesként tevékenykedett. 1987–2007 között a százhalombattai Széchenyi István Szakközépiskola és Gimnázium volt a munkahelye, ahol szaktanár, osztályfőnök, öt évig igazgatóhelyettes volt. Tíz évig érettségi elnöki feladatokat látott el Pest megyében. Pedagógiai munkájáért az alábbi elismeréseket kapta: *Miniszteri Dicséret* (1990), Százhalombatta Város Önkormányzatának *Gyermekekért díja* (2001), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (2012).

Fodor Lászlóné Szelezsán Flóra tanárnő

1954-től 1962-ig a Kétegyházi Általános Iskolába járt. Itt szerette meg a matematikát és az irodalmat, sokat olvasott. 1962–1966 között Gyulán az Erkel Ferenc Gimnázium tanulója volt, itt kezdett el érdeklődni a képzőművészet iránt. 1966–1970 Szegeden a Tanárképző Főiskola matematika-rajz szakán tanult tovább. Első munkahelye Eleken a Román Tannyelvű Általános Iskola lett, itt 1970–1976 között dolgozott. 1976–2005 között Kétegyházán az Általános Iskolában (később Márki Sándor Általános Iskola) tanított. Pályafutása során mindig mindkét szakját tanította, és folyamatosan osztályfőnök volt. Munkáját mindig igyekezett lelkiismeretesen elvégezni. Tanítványaival, a szülőkkel és kollégáival végig jó volt a kapcsolata. Rendszeresen járt szakmai továbbképzésekre, s az ott tanultat igyekezett felhasználni az óráin. Folyamatosan vezetett matematika és rajz szakköröket, részt vett

nyári táborokban és osztálykirándulásokon. Szerette a munkáját, ami talán több is volt, mint munka. Jelenleg családjá ragaszkodása és szeretete jelenti a legnagyobb örömet számára.

Gabnai Zsuzsanna tanárnő

Matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakos tanári oklevelének birtokában az első tanévet 1970-ben Gyulán a 613. sz. Ipari Szakmunkás-képző Intézetben kezdte mint matematikát és vasipari szakrajzot tanító tanár. A Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán középiskolai gépész műszaki tanári, majd általános gépész üzemmérnöki végzettséget is szerzett. 1980-tól munkaközösség vezetőként és a Békés Megyei Pedagógiai Intézet megbízásából Békés és Csongrád megye szakmunkásképző iskoláiban a vasipari szakrajz tantárgy szakmai felügyeletét látta el. Az 1987/88. tanévben az Országos Pedagógiai Intézet által irányított „Gépészeti alapismeretek” tantárgycsoport szaktanácsadója lett. Az évek múltán a Munkácsy Mihály Középiskola nevet felvevő iskolájától „Kiemelkedő eredményes munkáért” az *Iskoláért* kitüntetést vehette át 2002-ben. A szakmunkásképzés szolgálatában eltöltött 36 tanév után 2006-ban a ma már Harruckern János Közoktatási Intézmény néven ismert első munkahelyéről vonult nyugállományba. A Békés Megyei Népművészeti Egyesület tagjaként mint aktív alkotó vett részt zsűrizett munkáival hazai és külföldi kiállításokon.

Gyóni Mihályné Szalai Rozália tanárnő

Mindig is tanár szeretett volna lenni, felső tagozaton a tanulóársait korrepetálta matematikából. Középiskolai tanulmányait a kecskeméti Bányai Júlia Gimnáziumban végezte. 1966-ban jelentkezett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakára, tanulmányait szülőfaluja ösztöndíjjal segítette elő. A főiskolai évek küzdelmes, de boldog eseményeit soha nem múló kedves emlékként hordozza a szívében. 1970-ben a sikeres diplomaszerezés után Kerekegyháza kezdett el tanítani, és mindvégig itt is maradt. Pályája során osztályfőnöki teendőket is ellátott, és több évig természettudományos munkaközösség-vezetőként is tevékenykedett. Szakmai tudását folyamatos továbbképzésekkel újította, frissítette. Negyven év után, 2007 szeptemberében nyugdíjba vonult. Két gyermeke és unokája körében tölti a pihentető éveket.

Gyulay Lilla tanárnő

Szegeden végezte el a Tanárképző Főiskolát 1970-ben matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon. Tanárként öt évet dolgozott, de egész munkaviszonyát a gyerekek nevelése és életvitelének megváltoztatása hatotta át. Dolgozott gyámhatóságon gyermekvédőként, Nevelési Tanácsadóban pszichológusként, majd tizenkét évig Gyermekvédő Intézetben. Közben egyedülállóként maga is örökbefogadott két leánygyermeket. Utolsó munkahelye a II. kerületi Gyámhivatal volt, ahol örökbefogadási ügyekkel foglalkozott. Egész életét áthatotta a gyermekek nevelése és a nekik való segítségnyújtás.

Halászné dr. Balogh Erzsébet tanárnő

Békéscsabán a Szegedi Tanárképző Főiskola nappali kihelyezett tagozatán végezte el a matematika szakot. 1967. szeptember 1-jén Gyomán a 2. sz. Általános Iskolában kezdett tanítani. Ebből az iskolából ment nyugdíjba 2004-ben. A fizika szakot egy év kihagyással folytatta levelező tagozaton gyermeke születése okán. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán pedagógia szakos általános iskolai tanárrá nyilvánították 1976-ban. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1981-ben pedagógia szakos előadó diplomát kapott. Ezt követően kezdett a doktori disszertációján dolgozni, és 1988-ban bölcsészdoktorrá avatták.

Hanó Pálné Komiszár Irén tanárnő

Biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos diplomája megszerzése után a békési 2. sz. Általános Iskolában lett pályakezdő. Egy év után hazakerült egykori iskolájába, Mezőberénybe, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. Munkája során a biológia–technika–rajz munkaközösség vezetője volt. Az egészséges életmódra, a környezet védelmére való nevelés kiemelt feladataik között szerepelt. A helyi Városszépítő és Városvédő Egyesülettel közösen hirdették meg a gyerekek számára a Csodálatos Természet irodalmi- és rajzpályázatot, s a beérkezett munkákból kiállítást rendeztek. A tanulók eredményesen szerepeltek helyi, megyei és országos pályázatokon, versenyeken. Természetbarát szakkört, gyalog- és kerékpártúrákat szervezett az érdeklődő gyerekeknek. Tagja volt a Magyar Környezetvédelmi Egyesületnek, tanulóival rendszeresen részt vett környezetvédő táborokban. A hétköznapi örömei, eredményei sikeressé, boldoggá tették

életét. Jojo Moyes szavaival egyetértve vallja: „Az élet egyik legnagyobb ajándéka, ha valakinek megadatik, hogy azzal keresse a kenyerét, amit szeret.”

Harmatos Áronné Molnár Julianna tanárnő

Magyar-történelem szakos diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán kapta 1970-ben. A BME Gazdasági és Társadalomtudományi Karán közoktatási vezető szakirányú szakképzettséget szerzett. Óvodában, speciális iskolában dolgozott, majd 1978-tól a Lakiteleki Általános Iskolába került, melynek 1984-től (négy év kihagyással) tizenhat esztendeig a vezetője volt. Létrehozta a Lakiteleki Iskoláért Alapítványt, közreműködött a kecskeméti Németh László Gimnázium lakiteleki felnőtt tagozatának létrehozásában. Megszervezte az intézményben a művészet-oktatást. Szerzőként is részt vett az Apáczai Kiadó (melynek az iskola a bázisintézménye lett) Etika könyvének megírásában. Helytörténeti kiadványok, iskolai évkönyvek szerkesztésében is közreműködött. 2004-ben ment nyugdíjba. Tizenhat évig volt Lakiteleken önkormányzati képviselő, jelenleg a helyi értéktár bizottságban dolgozik, kurátorként segíti az iskolai alapítvány munkáját. A településen adományozott díjakon kívül két alkalommal részesült *Miniszeri Dicséretben*, 2004-ben pedig *Bács-Kiskun Megye Ifjúságának Neveléséért* díjban.

Havasi Imréné Kulcsár Katalin tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola elvégzése után 1970. augusztus 1-től a békési 3. számú Általános Iskolában kezdett el dolgozni mint matematika-kémia szakos tanár. 1972-ben kislány, 1975-ben kislánya született. 1977. augusztus 16-án a békéscsabai Trefort Ágoston Villamos- és Fémipari Szakképző Iskolához került áthelyezéssel. Itt is matematika-kémia szakos tanárként dolgozott. 1994-ben igazgatóhelyettesként a felnőttoktatás vezetője lett. Innen ment nyugdíjba 2007-ben. Nyugdíj mellett még 2010-ig dolgozott.

Heves Mária Magdolna tanárnő

Baján született. A kisszállási Általános Iskola után Baján végezte a gimnáziumot, majd 1970-ben a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán végzett jeles eredménnyel. Egész életét Kisszálláson tanította végig. Aktív éveit

számtalan diákot készített fel tanulmányi versenyekre. Munkája elismeréseként 1985-ben *Miniszeri Dicséretben* részesült. „Büszkén mondhatom, hogy kis községünk több generációjára is hatással lehettem” – összegzi pályafutása eredményeit.

Hinterstein Ferencné Csősz Aranka tanárnő

1964-től 1966-ig képesítés nélküli nevelőként dolgozott. 1970-ben végezte el a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakát. 1969-től 1971-ig az orgoványi Általános Iskolában tanított. 1971-től 2007-ig az izsáki Táncsics Mihály Általános Iskolában matematika-kémia szakos tanár és igazgatóhelyettes volt. Az itt töltött 36 év élete legszebb időszakát jelenti. Igazgatóhelyettesként a százfős diákotthon vezetésével bízták meg. Gyermeke születése után ennek a megbízatásnak már nem tudott eleget tenni, így nyugdíjba vonulásáig beosztott nevelőként folytatta a munkát. Részt vett az új kémia tankönyv kétéves kipróbálásában, több éven át a felnőttoktatásban is tevékenykedett. 2007-es nyugdíjazása után a fülöpszállási Általános Iskolában kémiát tanított, majd Izsákon napközis nevelőként alkalmazták. Munkáját *Miniszeri Dicsérettel, Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el. 2011-ben „Kiemelkedő pedagógiai, nevelői tevékenység elismeréséül” *Életmű Díjban* részesült.

Hokkerné Dévényi Katalin tanárnő

Vanyolán született. Iskolai tanulmányait itt kezdte, és már gyerekkorában megszerette a matematikát és a kémiát. Középfelsőfokú tanulmányait így már Veszprémben vegyipari tanulóként folytatta. Érettségi után két évig vegyészlaboránsként dolgozott a Keszthelyi Agrártudományi Főiskolán, ahonnan felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskolára. 1968-ban a Tudományos Diákköri pályázaton első helyezést ért el a *Szénminták huminsav tartalmának vizsgálata* című dolgozatával. 1970-től Pápán a II. Általános Iskolában kezdett tanítani. Tanítványai számos városi és megyei versenyen szerepeltek. Közben továbbképzéseken (kémia komplex, informatika, báb) vett részt. 1989-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetés, 2004-ben – nyugdíjba vonulásakor – *Pedagógus Szolgálati Emlékéremet* kapott.

Honti Márta Mária tanárnő

Budapesten született. Érettségiig Kunszentmiklóson tanult. 1970-ben biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos tanárként volt általános iskolájába tért vissza, ahol folyamatosan tanított 2006-os nyugdíjazásáig. Közben 1993-tól Kunpeszéren egy kis iskolában óraadóként dolgozott 2012-ig, illetve a 2019/20-as tanévben, biztosítva a szakos ellátást. Többnyire hátrányos helyzetű gyerekek osztályfőnöke volt, akiknek fejlesztése, magatartási gondjaik megoldása sok feladattal járt. Pályafutása alatt egészségnevelési, környezetvédelemmel kapcsolatos foglalkozásokat vezetett az érdeklődő, tanulni vágyó gyerekeknek, felkészítve a biológiából továbbtanulni szándékozó diákokat.

Dr. Jelinek Lajosné Mikló Zsuzsanna tanárnő

1970-ben szerzett magyar–orosz szakos tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1970 és 2006 között a BSZC Zwack József Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakgimnáziuma és Szakközépiskolájában tanított magyar nyelvet és irodalmat. Tanítványai rendszeresen indultak megyei és országos tanulmányi versenyeken. Részt vettek a Péchy Blanka által szervezett Beszélni nehéz versenyen Győrben, ahol aranyérmert szereztek, valamint az Édes anyanyelvünk nyelvhasználati versenyen. Munkájához tartozott az oktatás, nevelés mellett az adminisztrációs, mentori feladatok ellátása. Pályája során volt munkaközösségi vezető és megyei szaktanácsadó is. 2004-ben nyugdíjazták, de 2006-ban utolsó osztályát még leérettségiztette, majd búcsút vett a több évtizedes pedagógusi munkától, tanítványaitól. 2001-ben megkapta az iskolája által alapított *Keri-díjat*, 2006-ban a *Békéscsaba Kiváló Pedagógusa* címet.

Kis Péterné Darázi Mária tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán. 1970 szeptemberében kezdett dolgozni Vecsésen a Petőfi Sándor Általános Iskolában. Erről a munkahelyéről ment nyugdíjba 2007 júniusában. Munkáját nagy szeretettel, lelkiismeretes és örömmel végezte. Minden tanévben osztályfőnök volt, évtizedekig gyermek- és ifjúságvédelemmel is foglalkozott.

Rendszeresen részt vett továbbképzéseken, tanítványaival számtalan tanulmányi versenyen volt. Rendkívül fontosnak tartotta a családdal való együttműködést, a szabadidő hasznos eltöltését – ezért sok mindent meg is tett. Kiemelten nagy gondot fordított a továbbtanulásra, s a mai napig figyelemmel kísérte, kíséri tanítványai életét. Nyugdíjas éveiben is követi az oktatással kapcsolatos eseményeket. Rendszeresen és örömmel segít ma is a tanulásban, unokái is kisdíjak az általános iskolában, gimnáziumban.

Kiszner Vincéné Czinkóczy Julianna tanárnő

Érettségi után a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakára jelentkezett. A főiskolán jól érezte magát, jó közösség volt. Kömpöcre került, ahol először magyart és orosz tanított, a későbbiekben szinte minden tantárgyat. 1987-ben elvégezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola nevelőtanári szakát. 1988-ban *Miniszteri Dicséretben* részesült. Továbbképzéseken vett részt, többek között a Szegedi Nyári Egyetem művelődéstörténeti továbbképzésén. Az első szabadon választott önkormányzat tagja volt. Mint iskolaigazgató ekkor már megalakította az Általános Művelődési Központot. Tanítványai jó eredményeket értek el tanulmányi versenyeken. Szerette a gyerekeket, ha bármelyikkel találkozik, családtagként beszélnek egymással. Ez a kis iskola előnye. 2005. június 1-jén *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott, még ebben az évben nyugdíjba vonult.

Klinkóné Gábor Margit tanárnő

1970-ben szerzett tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán. A tanítást 1970 szeptemberében Szank községben kezdte meg, ahol 80 évvel korábban dédszülei építették az első házat. 1973-tól lakóhelyén a Kiskunmajsai Belterületi Általános Iskolában tanította szaktárgyait. Nagy lelkesedéssel, felelősségtudattal, szorgalommal és jó eredményekkel végezte az oktató–nevelő munkát, amiért 1975-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült. Több diákja ért el kimagasló eredményt, köztük egy problémás családi háttérű, időnként magatartási zavarokkal küzdő fiú, akinek a kémia iránti érdeklődését sikerült oly mértékben felkeltenie, hogy a 8. osztályosok körzeti tanulmányi versenyén 1. helyezést ért el. Ez a fiú 1990-ben

a Nemzetközi Diákolimpián kémiából 1. helyezett lett, aranyérmes volt – Teller Ede Nobel-díjas tudós volt a zsűri elnöke. Ennek híre nagy örömmel és büszkeséggel töltötte el, és erőt adott a további munkához. 1989-től a Kiskunmajsa Városi Diákotthon és Kollégium nevelőtanárként dolgozott 16 évig, nyugdíjba vonulásáig.

Kovács Lívia tanárnő

Csurgón született, általános és középiskolai tanulmányait ott végezte. 1966-ban felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem-testnevelés szakára, melyet 1970-ben fejezett be. 1970-től 1974-ig Csurgón az 526. sz. Szakmunkás-képző Intézetben helyezkedett el történelem-testnevelés szakos tanárként, és másodállásban testnevelést tanított Csurgón a Csokonai Vitéz Mihály Gimnáziumban. 1974-től 1978-ig Pécsen a Karikás Frigyes testnevelés tagozatos iskolába került, ahol mind a két szakját tanította. 1974-ben történelem tanári diplomát szerzett Budapesten az ELTE levelező tagozatán. 1975-ben a Testnevelési Főiskolán úszóedzői képesítést szerzett, s az utánpótlás évezéssel foglalkozott a Pécsi Sportiskolánál. 1978-tól 2009-ig tanított a pécsi Janus Pannonius Gimnáziumban testnevelést és történelmet nyugdíjazásáig.

Krigovszki Józsefné Csúzi Erzsébet tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán. 1974. augusztustól 2009. júliusig a Gyöngyösi Károly Róbert Szak-képző Iskolában tanított matematikát, kémiát, áruismeretet. Az osztályfőnöki munkaközösség vezetője volt. Munkája során szakmai továbbképzéseken vett részt. 1977-ben kémia szakos középiskolai tanári diplomát szerzett a Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Munkáját 1985-ben és 1991-ben *Miniszeri Dicséret*, 2005-ben a *Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt* kitüntetéssel ismerték el.

Kvaszné Szűcs Edit tanárnő

1970-ben orosz-testnevelés szakon szerezte diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán. A Köröstarcsai Általános Iskola volt az első munkahelye, ahol orosz és testnevelést tanított. Néhány évvel később a Békéscsabai-Mezőmegyeri

Általános Iskolába került. A kis iskolák bezárása után a Békéscsabai 10. sz. Általános Iskolában testnevelő tanárként folytatta az oktatást. Több éven át osztályfőnöki munkát is végzett. 2002-ben 32 év munkaviszonnyal ment nyugdíjba. Testnevelő tanárként mindig szem előtt tartotta diákjai egészségre való nevelését. Igyekezett őket a rendszeres testmozgásra buzdítani, a sport szeretetére nevelni. Diákjai rendszeresen vettek részt városi, megyei és országos versenyeken, ahol kimagasló eredményeket értek el. *„Büszke vagyok tanítványaim eredményeire és büszkeséggel töltenek el a fiam labdarúgóként elért sikerei is”* – vallja.

Lovas Béláné Vattai Anikó tanárnő

A középiskolát Mezőtúron a Teleki Blanka Gimnáziumban végezte 1961-ben. 1970-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyartörténelem szakán. Érettségi után Vezsenyén 5-6., 7-8. összevonású iskolában kezdett magyart, történelmet, orosz tanítani. 1964-ben házasságot kötött, két gyermeke született. 1970-ben Tiszakécskére költözött, ahol azóta is él. Magyart és történelmet tanított, mellette rendszeresen vitte színházba, operába diákjait, táborokat, kirándulásokat szervezett. 1983-ban eredményes munkájáért a minisztérium által adományozott *Kiváló munkáért* kitüntetésben részesült. 1986/87. tanévben magyar nyelv és irodalom szakon kiválóan megfelelt minősítéssel elvégezte a főiskola által szervezett intenzív továbbképzést. Nyugdíjazásáig magyart-történelmet tanított lelkiismeretes következetességgel, amelyben vezérelve ez volt: *„....dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.”*

Dr. Makai Éva tanárnő

1970-ben szerzett általános iskolai tanári tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orosz szakán. A Nógrád megyei Patak község Általános Iskolájában kezdte pályáját. 1974-től Csepelen, majd Pesterzsébeten tanított általános iskolákban. A Szegedi Egyetemen pedagógia szakos előadó végzettséget szerzett. Volt nevelőtanár Loránd Ferenc híres pedagógiai kísérletében, a Róbert Károly Nevelőintézetben, az idegennyelv-oktatás reformjáért felelős munkatárs a Művelődési Minisztériumban, majd pedagógiai koordinátor és tanácsadó különböző alternatív iskolákban. Doktori fokozatot az ELTE Neveléstudományi

Doktori Iskoláján szerzett. A Kecskeméti Főiskola (ma Neumann Egyetem) Neveléstudományi Tanszékét éveken át vezette főiskolai tanárként. Innen vonult nyugdíjba. 2010-ben felkérték a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egyetemi szintű tanárképzésének megalapozására, négy évig dolgozott egyetemi docens beosztásban a Zenepedagógiai Tanszéken. Szakmai-közéleti tevékenysége fontos része volt a Gyermekérdekek Magyarországi Fórumában végzett munka. A Magyar Pedagógiai Társaságban jelenleg is elnöke a Gyermekérdekek Szakosztálya – Korczak Munkabizottságnak, valamint a Gyermekjogi Civil Koalíció és a Hálózat a Tanszabadságért mozgalom aktivistája, szakértője. Publikációi összesített gyűjteményét a Fapadoskönyv.hu kiadó adta ki 2017-ben *Pedagógiai írások (1964–2016)* címen.

Marancsik Magdolna tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1970-ben végzett. 1970–1986-ig Csávolyon tanított matematikát és fizikát. Kezdő tanárként lehetősége volt matematika–fizika szaktanterem kialakítására, villamosítására, aminek köszönhetően tanári és tanulói kísérleteket végezhetek fizika órákon, és ez nagyban segítette a tantárgy megszerettetését a tanulókkal. Matematika és fizika szakkörrel, napközi otthonos és diákotthonos korrepetálással is hozzájárult tudásuk gyarapításához, tanulmányi versenyeken való eredményes szereplésükhöz. 1986-tól szülőfalujában, Borotán tanított matematikát és fizikát, majd igazgatóhelyettes lett. Ebben a munkakörben szükség volt a számítógépes ismeretekre, ezért ECDL vizsgát tett. 2007-ben ment nyugdíjba, ezután még hat évig megbízási szerződéssel tanított fizikát az iskolájában. 1973-ban *Művelődési Minisztériumi* kitüntetéssel, nyugdíjazásakor pedig *Borotáért Emlékéremmel* jutalmazták. A sikeres tanítás érdekében járási, megyei és országos továbbképzéseken vett részt. Sok szép élményben volt része a gyerekekkel osztálykirándulásokon, nyári táborokban. Örül, hogy a tanári pályát választotta.

Márton Jánosné Kiss Margit tanárnő

1970-ben szerezte meg matematika–kémia szakos tanári diplomáját, melynek átvétele után első munkahelye a gyöngyösi 6. sz. Általános Iskola volt. 1974-ben felépült Mátrafüreden

az új iskola, ahová áthelyezését kérte. Így ebben az évben a mátrafüredi Hanák Kolos Általános Iskola dolgozója lett. Munkáltatója kérésére tovább tanult. Második diplomáját 1977-ben kapta az Egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Mindhárom tantárgyát szeretettel és hivatástudattal tanította. 2005-ben kérte nyugdíjazását, de 2007-ig, az iskola bezárásáig még dolgozott. Óraadóként Gyöngyösolymoson, Gyöngyöstarjánban, Mátraszentimrén tanított matematikát és kémiát. A 2019/20-as tanévben az adácsi Szent Jakab Katolikus Iskolában oktatta a tanulókat kémiára nagy lelkesedéssel. Ebben az évben tervezi véglegesen lezárni szakmai pályafutását.

Mracskó Mária Erzsébet tanárnő

A battonyai Mikes Kelemen Gimnáziumban érettségizett 1966-ban. Felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakára. Életének nagyon szép és meghatározó része volt a főiskolás időszak a tudomány, kultúra és a tanári pályára való felkészülés szempontjából. 1970-ben diplomázott, és utána több mint negyven évig tanított, nemcsak matematikát, fizikát, hanem sok más, a neveléssel összefüggő tevékenységet is végzett. Mezőkovácsházán kezdett, nyolc év után került Békéscsabára, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Magánéletét össze tudta hangolni pedagógusi munkájával. Két lánya, három unokája van.

Nagy Istvánné Gyuris Mária tanárnő

1970. június 20-án szerezte biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos általános iskolai tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Pusztatottlakán kezdte pedagógusi pályáját, ahol szaktárgyai mellett kémiát és rajtot is tanított szakos nevelő hiányában. 1971-ben Körösladányba került, a Tüköri Lajos Általános Iskolába, ahol 2007-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Szaktárgyai tanítása mellett tizenhárom éven át igazgatóhelyettesi feladatokat is ellátott. Diákjai egészségnevelésből eljutottak országos tanulmányi versenyre, ahol a kilencedik helyet szerezték meg. Két gyermeke szintén a pedagógus pályán helyezkedett el. 1976-ban a *Békés Megyei Tanács elismerésében* részesült, 1988-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetést kapott.

Dr. Nagy Jánosné Kövér Erzsébet tanárnő

Főiskolai tanulmányai befejezése után 1970 szeptemberétől az Országos Tervhivatalban kezdett el dolgozni. 1973-tól Gyöngyös város különböző iskoláiban tanított matematikát és kémiát helyettesítő tanárként. 1980 júliusától 2006-os nyugdíjba vonulásáig a gyöngyösi Arany János Általános Iskolában dolgozott. 1980–1981-ben részt vett a kémia tanárok kétéves komplex gyakorlati képzésén. 1984-től 1996-ig az iskolai és a városi osztályfőnöki munkaközösség vezetője volt. 1982-ben *Miniszteri Dicséretben*, 1984-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 1987–1988-ban elvégezte a pedagógusok intenzív továbbképzését matematika szakon. 1997-ben számítástechnika szakos tanári oklevelet szerzett, így már három tantárgyat taníthatott. 2009-től 2013-ig lakóhelye iskolájában volt óraadó tanár. Aktív pedagógusi pályája befejezése óta három unokája tanulmányait figyelve követi a tanári pálya kihívásait.

Nádudvari Ferencné Szűcs Ilona tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz szakán. Diplomája kézhez vétele után a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Rákóczi-falván az általános iskolában helyezkedett el. Itt tizenhat évet dolgozott. 1986-tól nyugdíjazásáig Martfűn a Mártírok úti Általános Iskolában folytatta munkáját. Mind a két intézményben tanította a biológiát és a földrajzot is, és osztályfőnökként is tevékenykedett. Martfűn az iskolában a természettudományos munkaközösség vezetőjeként, ifjúságvédelmi felelősként és vöröskeresztes tanárelnökként dolgozott. Az évek során a Pedagógiai Intézet által szervezett több továbbképzésen vett részt. Munkája elismeréseként 1991-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült. 2006-ban harminckilenc év munkaviszonnyal ment nyugdíjba.

Dr. Novák Pál tanár úr

Pedagógus pályáját tanítóként 1960. szeptember 1-jén Vésztőn kezdte. 1960-ban érettségizett, a tanítói képesítést 1961-ben szerezte meg. 1968-ban földrajz–rajz szakos általános iskolai tanári oklevelet szerzett, az egyetemi pedagógia szakot 1978-ban végezte el. 1985-ben szerezte meg a bölcsészdoktori címet. Mindenkor egy gyermekközpontú nevelőiskola megvalósításán fáradozott.

Igazgatóhelyettesként nyolc, igazgatóként tizenkilenc évig iskolákat vezetett és reformált meg. Felesége pedagógus, három lánya közül kettő szintén pedagógus, egy biológus kutató, akik sok örömet szereznek. Igazgatóként 2002. április 1-jén vonult nyugdíjba negyvenkét év munkaviszony után a békéscsabai Madách Utcai Általános Iskolából.

Ócsai Katalin tanárnő

Érettségi után képesítés nélküli nevelőként dolgozott Tiszanánán napközi otthonban. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–ének-zene szakán szerzett diplomát 1970-ben. 1970-től 1986-ig a hevesi 5. sz. Általános Iskola állományában volt, és főként ének-zenét, kevés matematikát tanított 1981 áprilisáig, első gyermeke születéséig. Szakmai fejlődésére nagy hatással volt Kodályné ösztöndíja az egyhónapos kecskeméti kurzusra, amit a főiskola ajánlására kapott 1972-ben, s amire ezúttal is hálásan emlékszik. Második gyermeke születése és a gyes letelte után 1986 novemberétől 1987 júliusáig a hevesi 1. sz. Általános Iskola ének-zene tanára lett. Harmadik gyermekével szintén otthon maradt, s mint szabad szellemi foglalkozású magántanítványokat oktatót 1990-től 1992-ig. Három gyermekét nevelve ezután főállású anyaként, háztartásbeliként idős szülőt, nagyszülőt ápolva továbbra is otthon maradt. Jelenleg betegség miatt leszálalékolt legfiatalabb gyermeke gondját viseli.

Pataki László István tanár úr

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakát 1970-ben végezte el. Tanári pályafutását 1970. augusztus 1-től a békési 3. sz. Általános Iskolában (ma Dr. Hepp Ferenc Általános Iskola) kezdte. 1983. szeptember 1-től a békési Mezőgazdasági Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet pedagógusa lett, majd 1992. augusztus 1-től igazgatóhelyettesként dolgozott 15 esztendőn át nyugdíjba vonulásáig, 2008-ig. Közismereti igazgatóhelyettesként fontos feladatának tekintette a gimnáziumi tagozat működtetését, a tehetséggondozást, a tanulmányi és sportversenyek, a sport és szabadidős tevékenységek szervezését és lebonyolítását, a határon túli iskolákkal való partneri kapcsolatok kialakítását és ápolását. A szakmai továbbképzés és önművelés jegyében közoktatás vezető szakos diplomát szerzett a Budapesti

Műszaki Egyetemen 1996-ban. 1997-ben sikeresen pályázott az Országos Szakértői Névjegyzékbe, s megkapta a közoktatási szakértői kinevezést. Számos továbbképzésen vett részt orosz nyelv és magyar nyelv és irodalom szakon. 1986-ban elvégezte a Budapesti Testnevelési Főiskola labdarúgó edzői szakát. Legfontosabb kitüntetései: *Hazafias honvédelmi nevelésért* – adományozó a Honvédelmi Minisztérium (1987), *Belügyminiszteri Dicséret* (2002).

Pataki Lászlóné Demkó Terézia tanárnő

A szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerzett diplomát 1970-ben. 1970-től Szikszón tanított, munkaközösség-vezető lett. Tanműhelyt alakított ki, melyet volt kollégái évekig használtak az iskolából távozása után is, s közben osztályfőnöki és szakszervezeti titkári feladatokat is ellátott. 1979-től nyugdíjba vonulásáig Nyékládházán tanított, főleg matematikát, osztályfőnök volt és természettudományi munkaközösség vezető. Matematikából részt vett a tehetséggondozásban, matematika szakkört vezetett, és felzárkóztató foglalkozásokat a gyengébben haladók számára. Tanulói sikerrel felvételiztek a környék jó középiskoláiba, és megállták a helyüket. Tanulmányi versenyeken jól szerepeltek tanítványai, országos döntőbe is bejutottak. OKJ-s számítástechnikai tanfolyamot végzett. Mindezek mellett évekig volt az Iskolaszövetkezet elnöke. 2006-ban ment nyugdíjba, szolgálatát *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* köszönték meg. 2017 óta Gödöllőn él gyermekei és unokái közelében.

Percsy Éva tanárnő

Baranyából, Siklósról érkezett a Szegedi Tanárképző Főiskolára. 1970-ben diplomázott magyar-történelem szakon. Pályáját a Vajszlói Általános Iskolában kezdte, majd Siklós Város Művelődési Osztályán, 1989 szeptemberétől pedig 18 éven át a Siklóson működő szakképző iskolában folytatta. Dolgozott szaktanárként, osztályfőnökként, tanulmányi felügyelőként, 1993-tól nyugdíjazásáig igazgatóhelyettesként. Különböző beosztásaiban mindig arra törekedett, hogy megfelelő segítséget adjon diákjainak, kollégáinak képességeik kibontakoztatásához. Volt iskolájával,

kollégáival ma is tartja a kapcsolatot. Munkája elismeréseként 1986-ban *Kiváló Munkáért*, 2007-ben *Magyar Köztársasági Érdemkereszt* kitüntetésben részesült.

Péntek Lászlóné Szabó Ágota tanárnő

Vegyésztechnikusi végzettséget szerzett 1966-ban, majd 1970-ben matematika–kémia szakon végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1994-ben ugyanitt egészségfejlesztő és mentálhigiénés szakdiplomát szerzett. 1970-től 1982-ig az Algyői Általános Iskolában tanított. 1982–2006 között a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola 2. sz. Gyakorló Általános Iskolája (2000-től SZTE JGYPK Gyakorló Általános Iskolája) vezető pedagógusa. 24 éven át gyakorló iskolai kémia, majd egészségtan szakvezetői, kémia módszertan tanítási, ifjúságvédelmi felelősi tevékenységet végzett. A főiskolai karon a Minőségbiztosítási Bizottság tagja volt. Közoktatási szakértői feladatokat látott el kémia, intézményértékelés, minőségbiztosítás, egészségnevelés szakirányból, kémia szaktanácsadó volt. Részt vett kémia tankönyv lektorálásában, tanári kézikönyv összeállításában, a Kémia 7–10. osztályos tankönyv, munkafüzet, tudásszintmérő feladatlapok, tanmenet társszerzője. Kitüntetései: *Kiváló Munkáért* (1989), *Pro Iuventute I.* (1994), *Pro Iuventute II.* (2000), *Arany Katedra Emlékplakett* (2006).

Podlovics Mihályné Habina Mária tanárnő

Bácsalmáson született. Középiskolai tanulmányait a kiskőrösi Petőfi Sándor Gimnázium és Mezőgazdasági Szakközépiskolában 1966-ban fejezte be. 1966-tól 1970-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán folytatta tanulmányait. 1970-től 1981. november 15-ig főhivatású nevelőként a helyi nevelőotthonban oktatta a gyermekeket. 1970-ben férjhez ment. Két leánygyermek született, az egyik tanító Bácsalmáson, a másik a kereskedelemben tevékenykedik. A Zöld Szív Természetvédő Mozgalom vezetőjeként csoportjával szép, hosszú utakat tettek a természetben. Vendégségben jártak Göncz Árpád köztársasági elnöknel. A mozgalomban sokféle kitüntetésben részesült, és örökös tag maradt. 2005-ben a *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* adományozásával ért véget felejthetetlen pályafutása.

Polusin Katalin tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán matematika–fizika szakos tanárként végzett 1970-ben. 1970-től 2009-ig több generáción át tanított Gödöllőn. Lelkiismeretesen és nagy szakmai hozzáértéssel végzett munkájáért számos elismerésben, kitüntetésben részesült: *Miniszeri Dicséret* (1981), *Kiváló Munkáért* (1987), *Vezető Pedagógus* (1989), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (2009). Mindkét gödöllői általános iskola, ahol tanított, plakettel jutalmazta áldozatos munkáját. Az iskolai élet szinte minden területén aktívan tevékenykedett, nevéhez fűződik a matematika tagozat elindítása, a Varga Tamás Matematika Versenyek megyei fordulójának helyi megszervezése. Munkaközösségi vezetőként a matematika, később a természet-tudományos, majd osztályfőnöki és nevelési közösségek hatékony munkáját segítette. Óráit a szakmai felkészültség, a bensőséges viszony és bizalom jellemezte. Tanítványaival mindig is nagyon jó kapcsolata volt, számos tanítványa a mai napig hozzá fordul tanácsért, biztatásért. Tanítványai sokat emlegetik az örök élményt nyújtó kirándulásokat, táborokat.

Dr. Pósa Istvánné Kovács Erzsébet tanárnő

1965-ben végezte el a középiskolát a váci Sztárai Sándor Általános Gimnáziumban. Felsőfokú tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola nappali tagozatán folytatta matematika–rajz szakon. 1968-tól már gyakornokként tanított a gellénházi iskolában, majd végleges állást kapott ugyanitt. Közel ötven évig tanított a pályán – főállása mindvégig a Gellénházi Általános Iskola maradt. Közben az Ady iskola művészeti tagozatán is tanított másodállásban. Pályafutása alatt minden lehetséges módszertani képzést elvégzett. Tanítványait nagyon szerette, igyekezett a legjobbat kihozni belőlük. Úgy érzi, sikeres volt a pedagógusi tevékenysége.

Puskásné Benczúr Csilla tanárnő

Matematika–fizika szakos diplomájának megszerzése után 1970 szeptemberétől Budapesten – III. kerület Keve u. – tanított általános iskolában. Már az első tanévben osztályfőnöki feladatot kapott 5. osztályban. Egyedüli fizika szakos tanárként minden évfolyamon vitte a fizikát, mellette pedig 5. és 6. osztályban a matematikát is. 1995-ig

dolgozott a kerületben. Elvégezte a fizikatanári szakot az ELTE-n, ahol 1977-ben kapott diplomát. A fizikatanároknak szervezett intenzív továbbképzésen kiválóan megfelelt tanúsítványt kapott 1987-ben. Negyedszázados szakmai munkája elismeréseként vezető tanári címmel tüntették ki. 1995 szeptemberétől a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban tanított tíz éven át. Nyugdíjazása után még óraadóként a fizika fakultációt vitte 11. és 12. évfolyamon a Deák Téri Gimnáziumban. Érettségiztetett közép- és emelt szinten, és párhuzamosan a Baár-Madas Református Gimnáziumban tanított még tizenegy évet. 2019 júliusától véglegesen nyugdíjba vonult a tanári pályán töltött 49 év után.

Radetzky Ödönné Magyar Csilla tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. 1970. szeptember 1-től nyugdíjazásáig, 2005. január 31-ig a székesfehérvári Váci Mihály Ipari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet matematikatanára és az utolsó tíz évben gyermek- és ifjúságvédelmi felelőse is volt. Több továbbképzésen vett részt, egyebek közt 1982-ben a Fejér Megyei Pedagógus Továbbképzési Intézet által szervezett Irányított önképzés (szakmai-pedagógiai módszertani kérdések) tanfolyamon, 2001-ben pedig az *Életvezetési ismeretek és készségek* című pedagógus továbbképzési programon. Több tanulója nyert előkelő helyezést Gödöllőn az országos matematika versenyen. Így vall iskolai munkájáról: *„Hogy mi tartott itt végleg ezen a (nem könnyű) munkahelyen? A gyerekek szeretete. Mindig tudtam velük együtt sírni és nevetni.”* Pedagógusi tevékenységét *Váci aranygyűrűvel, Váci Mihály Emlékplakettel és Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el.

Rétsági Oszkárné Mecsker Mária tanárnő

1970-ben végzett a főiskolán földrajz–rajz szakon. 1970-től 2017-ig a nagykőrösi Kossuth Lajos Általános Iskolában tanított. Tanítványaival eljutott megyei, országos földrajz versenyekre, ahol igen jó eredményeket értek el. Városi munkaközösség vezető, osztályfőnök, igazgatóhelyettes volt. Szervezte a tantestületi és osztálykirándulásokat. Beutazták, bebarangolták egész Magyarországot, bejárták a Magas-Tátrát, Ausztriát, és négy éven keresztül táboroztak az Adriai-tenger partján.

Környezetvédelmi táborokat vezetett, és a Pest megyei földrajz szaktábor vezetője volt. 1980-ban *Kiváló Úttörővezető*, 1985-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetését kapott.

Sándorfiné Hóbor Margit tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. 1984-ben földrajz szakos általános iskolai tanári végzettséget is szerzett. A Szarvasi Halászlati Kutatóintézetben kezdte pályáját mint genetikus kutató. 1974-től 1981-ig a Bokányi Dezső Általános Iskola tanára. 1981-től 2012-ig a Budenz József Általános Iskola és Gimnáziumban tanított biológiát, földrajzot és technikát, vezette a biológia-földrajz, a technika és az osztályfőnöki munkaközösséget. Részt vett az iskola pedagógiai programjának összeállításában, az egészségügyi és környezetvédelmi program kidolgozásában és az iskola történetének megírásában. Tanulói kiemelt eredményeket értek el a Teleki Pál országos földrajz versenyen és a Herman Ottó országos biológia versenyen. *Polgármesteri dicséretben*, *Arany Katedra Emlékplakett* és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

Schramm Károlyné Rálik Ágnes tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-éneke-zene szakán. Ballószögön 1969-től 1972-ig tanított matematikát, éneket és kémiát, osztályfőnök volt, énekkart vezetett, műsorokat szervezett. 1972-től 1977-ig Dunapatajon tanított matematikát, éneket és magyart. Ekkor születtek gyermekei. 1977-től 1993-ig Esztergomban a Kossuth Lajos Általános Iskolában dolgozott, egy évig mint napközis nevelő, majd matematikát és éneket tanított 5–8. osztályban. A szülőkkel jó kapcsolatot alakított ki. Az iskola kórusával ünnepélyeken szerepeltek, és minden évben részt vettek a Dalos Ünnepen. Az osztályfőnöki munkaközösség vezetője volt. Az esztergomi Petőfi Sándor Általános Iskolában egy évig tanított, és osztályfőnöki teendőket látott el a 8. osztályban. 1994-től 2007-ig a KEMŐ Géza fejedelem Ipari Szakképző Iskolája és Kollégiumában dolgozott kollégiumi nevelőtanárként. Munkaközösség vezetői és könyvtárosi feladatokat is ellátott, az iskolában matematikát tanított mint óraadó. 2007-től nyugdíjas.

Simonné Bernát Katalin tanárnő

1970-ben szerzett magyar–orosz szakos tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1970. augusztus 16-tól 1978. augusztus 16-ig a Pest megyei Törtel község általános iskolájában tanított, osztályfőnök volt, és az iskolai könyvtár létrehozásában tevékenykedett. 1978-ban, férjhezmenetele után Budapest XXII. kerület Árpád utcai általános iskolában tanított 1984. augusztus 16-ig. Közben gyermekei születtek, ezért pályázott egy közelebbi iskolába. 1984. augusztus 16-tól 2007-es nyugdíjba vonulásáig itt tanított, majd tizenhét évig az iskolai könyvtárosi teendőket látta el. A 2012/13-as tanévben félállásban szintén ebben az iskolában nyugdíjasként végzett pedagógiai munkát segítő tevékenységet. Kapcsolata az iskolával azóta sem szűnt meg. Tanulmányi versenyek zsűrijében rendszeresen részt vesz. Ötven éve, hogy a tanári diplomáját megkapta, ma is úgy érzi, jól választott pályát annak idején.

Solymosi László tanár úr

A középiskolát a budapesti Könyves Kálmán Gimnáziumban végezte. 1959-ben lakatos, 1963-ban villanszerelő szakmai képesítést szerzett a Dunakeszi 201. sz. Ipari Iskolában. 1970-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon sikeres államvizsgát tett. 1964-ben került a Dunakeszi 3. sz. Iskolába technikát és fizikát tanítani, majd átkerült az új lakótelepen megnyílt 4. sz. Általános Iskolába, s ott tanított 1978-tól 1988 nyaráig. 1988-tól 1998-ig Budapesten a Bőrfestő Iskolában tanított technikát. 1998-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott, 2001-ben nyugdíjba ment. Sportban 1969-ben kézilabda, 1982-ben sakkedzői oklevelet szerzett. 1980–2020 között négy sakk-könyvet írt, már hat kiadást „megélt” a *Sakkozunk, Gyerekek!*. Megírta a férfi, női sakkbajnokok könyvét. 1981-től a Pest megyei Sakkszövetség elnöke. Megírta Dunakeszi sporttörténetét, Pest megye sakk-történetét 1982-től napjainkig. 1999 óta tagja a Magyar Újságíró Szövetségnek. 2019-ben a Magyar Sakkszövetség elnökségének örökös tagja lett.

Somlai Kornélné Temesvári Judit tanárnő

Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumának tanulója volt 1962-től 1966-ig. Jelesen érettségizett. A Szegedi Tanárképző Főiskolán magyar-történelem szakos tanári diplomát szerzett 1966–1970 között. Ez idő alatt olvasókört

vezetett. Néhány verse megjelent a *Szegedi Egyetem* folyóiratban. Részt vett a Móra-kutatásban, népművelési gyakorlaton. Jelesre értékelték Pilinszky János *Harmadnapon c.* kötetének elemzése témaköréből írt szakdolgozatát. Szakjának megfelelő tanári állást hiába keresett, ezért újságírónak jelentkezett. 1970-től 1973-ig a MÚOSZ Oktatási Központ kulturális rovatánál végzett és a BME „A Jövő Mérnökénél” dolgozott. 1973-tól 1983-ig a Nemzeti Színház rendezőasszisztense lett. Sok hasznos szakmai tapasztalat birtokában és három gyermeke érdekében ismét tanári állást keresett. 1983-tól tanított, előbb Újpalotán, a XV. ker. Neptun utcai Általános Iskolában, a IV. ker. Általános Művelődési Központ Általános Iskolájában, majd a IV. ker. Lakkozó utcai Általános Iskolában. Ma is aktív: tanít, ír, múzeumi-színházi, pedagógiai munkát végez.

Steffler Ildikó tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolát 1970-ben végezte el matematika–rajz szakon. Öt évet Pomázon, tizenkét évet Szentendrén tanított mindkét szakjában és osztályfőnökként. 1985-ben *Szentendre Városi Törzsgárda Tagja*, valamint *Érdemes Társadalmi Munkás* kitüntetésben részesült. Szentendrén szakvezetést tartott olvasó- és képzőművészeti táborokban, az elkészült munkákból kiállításokat rendezett. 1969-től számos önálló kiállítása volt, fesztiválokon díjakat nyert tanítványaiával együtt. Szaktárgyi versenyeken matematikából is szép helyezéseket értek el tanulói. Mindkét szakjában szaktárgyi továbbképzéseken vett részt. 1986 őszétől budapesti iskolákban tanított. 2000-ben Budakalászra került a Kalász Suli Általános Iskolába, innen ment nyugdíjba 2005-ben. Nyugdíjasként tehetséggondozással foglalkozott, Kalász Suli Galériát hozott létre, majd szerződéses, helyettesítéses tanári állásokat látott el. Kispesten felnőtteket oktatott. Negyvenhárom évet tanított végig folyamatosan, mindig osztályfőnök volt és szakkörvezető. Tanítványait emberszeretetre, munkára nevelte. *„Hetedik osztályos koromtól akartam tanár lenni, mert nekem is példamutató, emberszerető TANÍTÓIM voltak!”* – vallja.

Szalay Szabolcsné Tikász Ágnes tanárnő

1970-ben szerzett matematika–ének-zene szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1970 óta a Dunapataji Ének-zene Tagozatú Általános Iskola tanára volt

nyugdíjba meneteléig, 2005-ig. 1980-tól az ének munkaközösség vezetője lett, ami sok egyéb feladattal járt. Az általános iskola kórusát 25 éven keresztül vezette. Létszáma 60–80 tanuló volt. Részt vettek kórustalálkozókon, amit rendszeresen Kecskeméten a Kodály Iskolában szerveztek. Operaversenyen az osztálya megyei első helyezett lett. Matematika versenyeken is sikeresen szerepeltek tanulói. Az ének tagozat megszüntetése után gyermekvédelmi felelős lett. A sok feladatot órákedvezményrel látta el. Osztályfőnökséget is rendszeresen vállalt. A mai napig szívesen tanítaná mindkét szakját, szakmai kihívásokra ma is nyitott.

Szilágyi Gáborné Ambrózi Erzsébet tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerezte általános iskolai tanári oklevelét 1970-ben. Tanári hivatását Mezőtúron az 1. sz. Általános Iskolában kezdte (ma Mezőtúri Általános Iskola és AMI Kossuth Lajos Magyar–Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolája). Nagy odaadással több mint 35 éven keresztül ugyanebben az iskolában tanította a felső tagozatos diákoknak a matematika–technika tantárgyakat. Az iskolai élet számos területén vállalt nevelési-oktatási feladatokat (úttörőmozgalom, táboroztatás, versenyztetés, felzárkóztatás és osztályfőnöki tevékenység). Szabadidős tevékenységeiben kiemelt szerepet kapott a nyelvtanulás, színházlátogatás, kertészkedés, kézimunkázás. Tanítványai körében szakköri keretek között is népszerűsítette a matematika és technika tantárgyakat. Generációk őrzik emlékeikben a tanárnőt, egykori tanítványai közül ma többen is gyakorló pedagógusok.

Szilágyiné Gergye Erzsébet tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. A diploma megszerzése után Pest megyében dolgozott nevelőtanári beosztásban. 1981–1987 között a Kemencei Általános Iskolában tanított magyar nyelv és irodalom, illetve orosz nyelv tantárgyakat, később fakultáción és szakköri keretben német nyelvet. 1987-től Békésen a Karacs Teréz Általános Iskolában magyart és orosz, majd németet tanított nyelvi tagozatos osztályokban, valamint az orosz nyelvi munkaközösség vezetője lett. 1990-től a Mezőberényi Két Tanítási Nyelvű Gimnáziumban

tanított 2005-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig. Elvégezte a német nyelv és irodalom szakot, így a magyar és orosz tantárgyak mellett egyre több németórát kapott, míg végül teljesen a német nyelv és irodalom tanítása lett a fő tevékenysége. Néhány évig volt a német nyelvi munkaközösség vezetője, 14 éven keresztül a gimnázium németországi diákcsere-kapcsolatát szervezte. Az iskolában létrehozott nyelvizsga akkreditációs központban vizsgáztató tanárként tevékenykedett. Nyugdíjasként néhányszor óraadóként segített a kieső kollégák helyettesítésben. Volt iskolájával mind a mai napig jó kapcsolatot ápol.

Szögi Zoltán Ferenc tanár úr

1966-1970-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán volt hallgató és szerzett tanári diplomát. 1968-ban megnősült, két gyermeke született. 1970-ben került Ásotthalom-Kissorra. Itt hat éven át 5–8. összevont osztályt 36 gyermekkel tanított, felnőttképzést szervezett. Ezután nyolc évet Ásotthalmon tanított, ahol tanműhelyt alakított ki és gyakorlókertet vezetett. 1984-ben a szegedi Dugonics András Általános Iskolába került, ahol megyei, városi bemutató órákat tartott. Munkaközösség-vezető, osztályfőnök, a minőségbiztosítási csoport tagja, szakszervezeti főtitkár volt. Mindig a gyerekek érdekeit tartotta elsődlegesnek, és a szülőkkel való együttműködést tekintette tanári munkája alapjának. 37 évi tanítás után vonult nyugdíjba, azóta Újszentivánon lakik feleségével, vezeti a háztartást, műveli a kertet, és még egy kis közéleti munkára is van ideje.

Szöke Mihályné Willmann Edit tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán. Az első és egyetlen munkahelye Gyálon a II. számú Általános Iskola volt. Szaktárgyai oktatása mellett mindvégig osztályfőnök is volt, valamint hosszú évekig vezette a felső tagozat osztályfőnöki munkaközösségét. Tanítványaiából lett matematika- és kémiatanár is. Eközben három saját gyermekét is felnevelte, közülük az egyik szintén pedagógus lett. A tantestület 2004-ben az *Év pedagógusa* címmel jutalmazta. 2005-ben ment nyugdíjba. A pályán eltöltött harmincöt év elismerésül 2005-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült.

Szűcs Józsefné Kiss Terézia Mária tanárnő

A diploma megszerzése előtt a Szegedi Járási Hivatal Művelődési Osztálya kikérte a főiskoláról a Forráskúti Általános Iskolába magyar és ének tanítására. Öt év után Szegedre került napközis nevelőnek. A Bajai Tanítóképzőben megszerzett tantárgypedagógiai ismeretek birtokában a továbbiakban tanítóként, szaktanárként, de leginkább napközivezetőként dolgozott. A főiskola felkérte külsős napközis szakvezetőnek, melyet négy éven keresztül végzett, örömmel. 20 évet Szegeden, 9 évet Kisteleken, 5 évet Forráskúton, egy évet Zákányszéken tanított. Szerette a kihívásokat, melyeknek igyekezett a legjobb tudásához mérten megfelelni. Egy évig oktatási előadóként dolgozott a Szegedi Szalámigyár és Húskombinátban. Szerette ezt a munkát is, de vágyott a gyerekek közé. Pedagóguspályája legmaradandóbb élményei Forráskúthoz, a Szeged-Tarján III. sz. Általános Iskolához és a kisteleki II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolához kötik. Imádta a munkáját. Nyugdíjas éveiben sem szakadt el a tanítástól. Unokáinak, barátai gyermekeinek tanulmányi előmenetelét segíti mind a mai napig.

Dr. Tóth Attila Árpádné Berczi Anna tanárnő

Biológia–testnevelés szakos általános iskolai tanári diplomáját 1969-ben szerezte a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Szülővárosában, Békésen a 2. sz. Általános Iskolában kezdett dolgozni, nyugdíjba vonulásáig ebben az iskolában tanította mindkét szakját. Biológiából bemutató tanításokat tartott járási szinten, szakmai továbbképzéseken. Szakköri foglalkozásokon készítette fel a tanulókat tanulmányi versenyekre és szakirányú felvételi vizsgákra, ahol sikerrel szerepeltek. Diplomáját kiváló eredménnyel újította meg biológiából. Testnevelésből folyamatosan készítette fel az iskola tanulóit atlétikai, torna- és kézilabdaversenyekre, sportbemutatókra, ahol eredményesen szerepeltek. Atlétikából versenybírói képesítést szerzett. Volt gyermekvédelmi felelős, szakszervezeti vonalon sportfelelős, intézményvezetői kinevezéséig osztályfőnök is. Először igazgatóhelyettesi, majd igazgatói megbízást kapott iskolájában. Hét évig volt igazgató. Igazgatósága alatt vette fel az intézmény Karacs Teréz, a nőnevelés úttörőjének nevét. Békés Város Önkormányzata Oktatási Bizottságában négy évig dolgozott.

Tóth Klára tanárnő

Az elmúlt ötven év alatt sok mindent csinált a tanításon, igazgatáson kívül. Több mint 20 évig énekelt a Szegedi Zenebarátok Kórusában, nyáron még a Szegedi Szabadtéri Játékok kórusában is. Az itt eltöltött idő feltöltötte, élményekben gazdagította. Öt év kivételével mindig ingázott a munkahelyére. Ha kellett, az utolsó busszal ment haza, hiszen a szülőkkel, gyerekekkel való kapcsolattartás, a község életében való aktív részvétel nem lehetett menetrend-függő. 53 évesen visszaült az iskolapadba, s elvégezte a közoktatás vezetői kurzust. Gyerekei nincsenek, még sincs egyedül. Testvére családjával igen szoros a kapcsolata. Baráti köre nagy, velük jár színházba, moziba, utazni. Jelenleg is próbál aktívan élni. Korrepetál, tanít, tagja a Nyugdíjas Igazgatók Egyesületének, így rengeteg program, kirándulás színesíti hét-köznapjait. Kitüntetései: *Kiváló Pedagógus, Pedagógus Szolgálati Emlékérem, Szegedi Zenebarátok Kórusa Emlékérem.* „Jól választottam szakmát, hivatásként tekintettem rá. Köszönöm a főiskolának, hogy felkészített, s sok olyan kiváló tanár taníthatott, akik közül bár kevesen élnek már, de szép emlékeket hagytak maguk után” – így vall pedagógusi hivatásáról.

A képen Kövesdi Pál tanár úr ballag Tóth Klára csoportjával együtt

Tóth Mária tanárnő

1970-ben szerezte matematika–fizika szakos tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Első munkahelye az Üllési Gimnázium és Általános Iskola volt, ahol matematikát és fizikát tanított. A baksi Általános Iskolában 1971-től 78-ig tanárként dolgozott, majd 1985-ig az iskola igazgatói munkakörét látta el. 1976-ban itt kapta meg

az *Oktatási Miniszter Dicsérete* elismerő oklevelét. 1985-től 1989-ig közalkalmazottként dolgozott. 1989 novemberétől került a Kiskundorozsmai Általános Iskolába, ahol szaktárgyait tanította, 1994-től 1997-ig igazgatóhelyettes volt, 1997-től 1999-ig a gyermekvédelmi feladatokat látta el. 1999-től 2007-ig – nyugdíjba vonulásáig – igazgatóhelyettesként dolgozott. 2007-ben megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét.* „Munkám során elejétől a végéig a tanulók tudásának gyarapítását, neveltségi szintjük emelését, fejlesztését tartottam a legfontosabbnak. Sok szép eredményt értem el velük, amire igen büszke vagyok. Ha az életemet újra kezdhethném, akkor is a pedagógus pályát választanám” – vallja.

Tóthné Szakáros Margit tanárnő

1970-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán Békés megyei társadalmi ösztöndíjjal. Negyedévesen kikérték a szeghalmi Péter András Gimnázium Leánykollégiumába főhivatású nevelőnek. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen 1974-ben matematika szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1971-től 1980-ig a gyomai Kiss Lajos (majd Kner Imre) Gimnáziumban matematikát és műszaki rajzot tanított. 1980 szeptemberétől megbízták a gimnázium kollégiumának vezetésével. Emellett tanított is a nappali és a levelező tagozaton. Érettségi elnök is volt, melyből sok hasznos tapasztalatot szerzett. 1994 szeptemberében már újból tanított az akkor beindult hatosztályos, majd pedig a nulladik évfolyamos gimnáziumi osztályokban, versenyzőket készített fel matematikából. 2005-től nyugdíjas lett, de továbbra is tanított teljes óraszámában 2010-ig, majd csökkentett óraszámában 2012-ig. Több kitüntetéssel is büszkélkedhet: *Miniszteri Dicséret* (1978), *Kiváló Munkáért* (1983), *Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt* (2006).

Vadvári Lászlóné Rajki Katalin tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán végzett 1970-ben. 1970. augusztus 16-tól 1971. július 31-ig Győr-Sopron megyében a Baboti Általános Iskolában, 1971. augusztus 16-tól 3 évig a Vasegerszegi Általános Iskolában, majd 2002-ig az Entzbruder Dezső Általános Iskola (1991-től Sylvester János Általános Iskola, Sárvár, Vas

mege) tanára. Két évig óraadó kémia tantárgyból a sárvári Nádasdi Tamás Általános Iskolában. 2002–2004 között a Gárdonyi Géza Általános Iskolában tanított Sárváron, és óraadó volt kémia tantárgyból a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskolában. Három gyermek édesanyja. A tanítással töltött több mint harminc év alatt kiváló munkát végzett osztályfőnökként és munkaközösség-vezetőként is.

Váradai Gáborné Révész Éva tanárnő

1964-ben érettségizett, s nyert felvételt a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakára, levelező tagozaton. Munka mellett tanult, ami nem volt egyszerű. Az első években a közművelődésben dolgozott, majd többnyire általános iskolai tanárként egészen a nyugdíjazásáig. Több mint huszonöt évet töltött el a solti Vécsey Károly Általános Iskolában, ahonnan 1996-ban vonult nyugdíjba. Tanári munkája mellett bábcsoportot, irodalmi szakkört és iskolaszövetkezetet is vezetett. Műsort szerkesztett iskolai és városi ünnepeken, osztályát színházba, osztálykirándulásokra, a végzősöket külföldre vitte. Nyaranta elkísérte az irodalmi táborba „Kincskereső” gyerekeit (Szeged!). Munkáját hivatásnak tekintette, és a mai napig jó a kapcsolata sok tanítványával. Két lánya, kilenc unokája és egy dédunokája van. Tartalmas, színes élete volt (van) szakmai és családi értelemben egyaránt.

Várda Gyula tanár úr

1970-ben szerzett magyar–ének-zene szakos általános iskolai tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1969-től 1971-ig a Nagymarosi Általános Iskolában éneket tanított. 1972-től a Szobi Kodály Zoltán Zeneiskolába került fafúv-szolfézs tanári állásba. 1983-tól 2008-ig, nyugdíjazásáig ezen intézmény igazgatásával is megbízták.

Várda-Rosenzweig Katalin tanárnő

1970-ben szerzett orosz–ének-zene szakos általános iskolai tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1969-től 1991-ig Zebevényben az Általános Iskolában tanított orosz nyelvet és éneket. 1991-től 2009-ig Vácott a Király Endre Ipari Szakközépiskolában tanított német nyelvet, miközben 1996-ban az ELTE-n német nyelvből középiskolai tanári diplomát szerzett.

Varga László Endréné Magyar Júlia tanárnő

Földrajz-rajz szakos tanári diplomáját 1970 júniusában kapta meg a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1970–1972 között Szeged különböző általános iskoláiban dolgozott helyettes tanárként. 1974-től 1983-ig Ópusztaszer községben tanított, itt egy ideig igazgatóhelyettes is volt. 1984–1999 között Szegeden a Móricz Zsigmond Általános Iskolában földrajz-rajz szakos tanárként tanított. Környezetvédelmi szakkört vezetett, több éven át szervezte és részt vett iskolájával a Szeged városi vetélkedőkön. Az iskolát 1999-ben tanév végén bezárták, ezért a Csongrád Megyei Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálatnál helyezkedett el. 1999–2002 között elvégezte az Államigazgatási Főiskola szociális igazgatás szervező szakát. Új diplomájával nyugdíjazásáig hivatásos gyámként segítette a hátrányos helyzetben lévő gyermekeket.

Varga-Orvos Valéria tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát biológia-rajz szakon 1970-ben. Szülővárosa, Békéscsaba több általános iskolájában is tanított, utolsó – leghosszabb ideig tartó – munkahelye az Esély Pedagógiai Központ, az egykori Kisegítő Iskola volt. Itt tanulásban akadályozott és sajátos nevelési igényű gyermekeknek tanította a művészeti nevelés tantárgyat, amely tantervének megírásában is közreműködött. Sok éven át vezetett a városi textilfestő és két iskolában is a tűzománc szakkört. A különböző rajzversenyeken elért sikerek jutalmaként részt vehetett tanítványával nyári képzőművész szaktáborokban. Népművészetet és kézművességet is oktatott. 1982 óta tagja a Békés Megyei Népművészeti Egyesületnek, ahol *A Jövő Nemzedék Tanításáért* díjban részesült. Megvalósította a fogyatékkal élők „Sakk Vándorkupájaként” elnevezett, regionális szintre fejlesztett versenyét. Iskolájában megkapta a *Kiváló Pedagógus* elismerést. Nyugdíjas éveit családjával együtt kézművességgel, dalárdában énekelve, állatmenhelyeken önkéntesként tölti, és sakk-játszóházat vezet a gyerekeknek.

Vetésiné Petrányi Erzsébet tanárnő

1970-ben államvizsgát tett a Szegedi Tanárképző Főiskolán, magyar–történelem szakos általános iskolai tanár lett. 1971–1974 között a József Attila

Tudományegyetemen történelem szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett. Első munkahelye Orosházán a szakmunkásképző iskola volt, ahol 25 évig tanította szaktárgyait, és osztályfőnök volt. 1975–1995 között félállásban megyei középiskolai történelem szakfelügyelői, illetve 1985-től szaktanácsadói megbízást látott el. 1995-től Orosházán a Műszaki Katonai Szakközépiskolában tanított. 1997-ben az intézmény megszűnése után került Békéscsabára a Trefort Ágoston Szakközépiskolába. 1998-ban visszament Orosházára a Kossuth Lajos Mezőgazdasági Szakközépiskolába. Itt tanított 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként még tanított az iskolában 2007-ig, majd 2017-ben és 2018-ban is. Munkája elismeréseként *Kiváló Munkáért*, *Kiváló Pedagógus* és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetést kapott.

Vrbovszki Jánosné Szikora Ilona tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakán végzett 1970-ben. Egy évet Békésen az 1. sz. Általános Iskolában, majd nyugdíjazásáig a mezőberényi 1. sz. Általános Iskolában tanított. Matematika szakkört és évekig az osztályfőnöki munkaközösséget vezette. Kezdeményezője volt az évekig jól működő nivócsoportos matematika-oktatás bevezetésének, az Életvezetési ismeretek és készségek osztályfőnöki órán történő feldolgozásának. 1987-ben *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényt vehetett át. Szakszervezeti munkáját *Eötvös József Emlékéremmel* ismerték el.

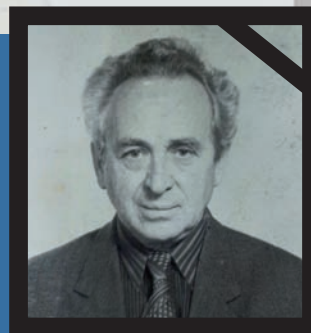
Elek József

A tanár úr 1959. szeptember 1-től 2004. november 1-ig dolgozott a Karon. Főiskolai diplomáját az Állami Pedagógiai Főiskolán 1956-ban magyar szakon, egyetemi diplomáját pedig a JATE Bölcsészeti Kar történelem szakán szerezte. 1959. szeptember 1-jén került a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tanulmányi Osztályára előadói, majd főelőadói munkakörbe. 1966-ban nevezték ki a tanulmányi osztály vezetőjének, mely munkakört 1994-ig látta el. 1961–72. között a Történelem Tanszéken is tanított. Hallgatóit a leghaladóbb tudományos világnézet szellemében pedagógusi hivatástudatra nevelte.

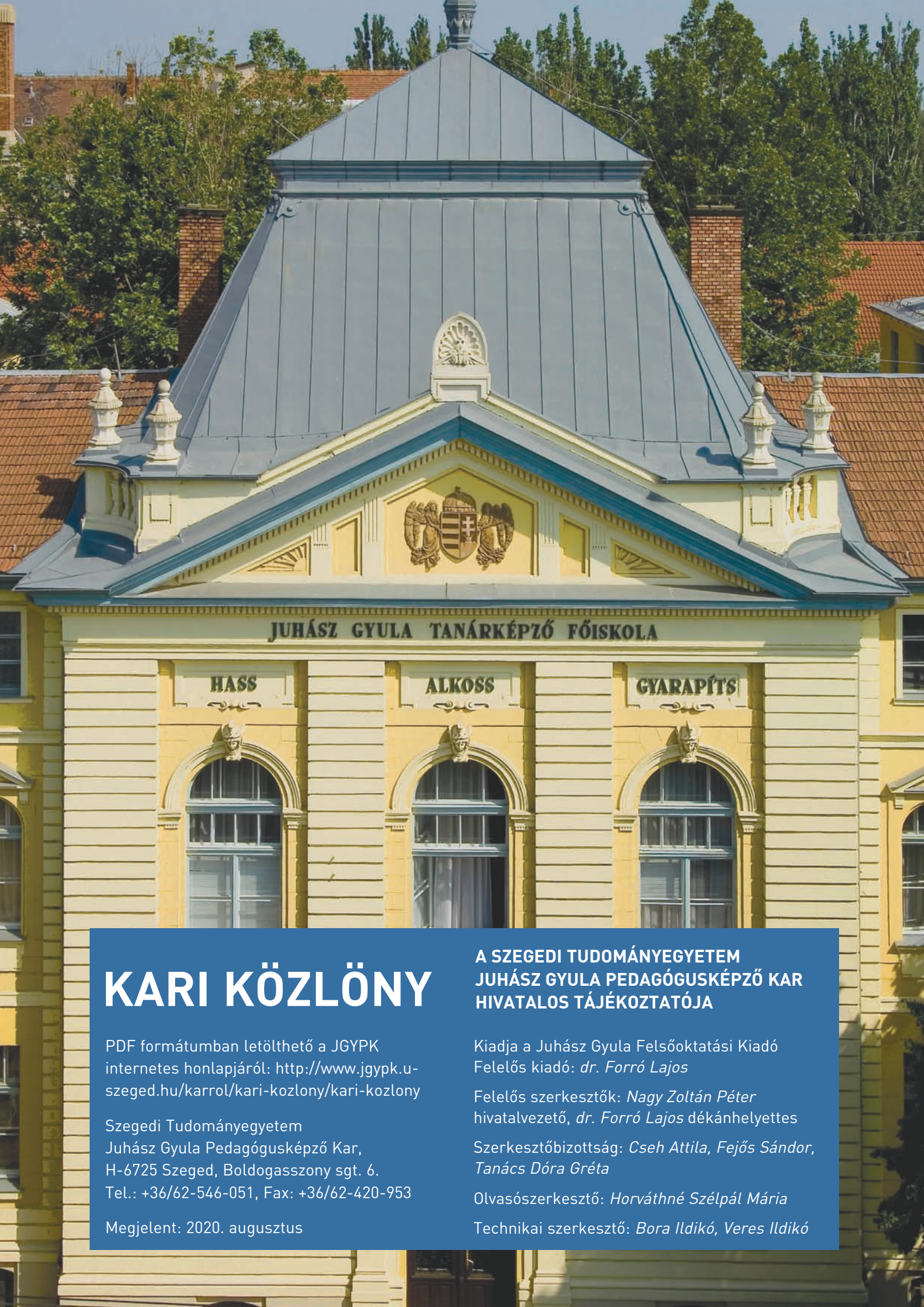
„Örömmel tölt el, hogy sok tanítványom lett matematikatanár. Jó érzés, ha általam válik szerethető tantárggyá a matematika. Meggyőződésem, ha lelkesedéssel, szeretettel végezzük a munkánkat, az példaként csapódik le a környezetünkben” – vallja.

Zöld Lajosné Tóth Éva Juliánna tanárnő

Elhivatottsága a pedagógus pálya iránt már középiskolában jelentkezett, amikor saját tanítványokkal foglalkozott kollégistaként, majd a főiskolára való jelentkezés előtt képesítés nélküli pedagógusként tanított. 1970-től matematika-kémia szakos tanárként a debreceni Dózsa György Úti Általános Iskola pedagógusa volt 1985-ig, ebben az időszakban a tanfelügyelet matematika kerületi csoportját is vezette, valamint a 127. sz. Szakmunkásképző Intézetben matematika óradóként segítette kollégái munkáját. 1985-től Hajdúszoboszlóra hívták az akkor alapított 6. sz. Általános Iskolába, ahol osztályfőnöki és igazgatóhelyettesi feladatok mellett, matematika-kémia szakos tanárként a természettudományi munkaközösséget vezette 2003-as nyugdíjazásáig, amely már a jogutód, Thököly Imre Kéttannyelvű Általános Iskolából történt. Számos versenyre készítette fel tehetséges diákjait, akiknek szeretetét a mai napig is megtapasztalja. Tanítványai szeretetüket az alábbi mondatokkal igazolták: *„Éva néni szigorú, de igazságos! Amit Éva néni megtanított, abból éltem a középiskolában! Köszönet érte!”*

Osztályvezetői munkáját hozzáértéssel, példás szorgalommal és nagy ügyeszeretettel, magas színvonalon végezte. Nyugdíjasként is még tovább dolgozott oktatási referensként, valamint 1996-tól jegyzetfelelős-raktáros munkakörbe a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadónál. Munkája elismeréseként 1965-ben *Kiváló Dolgozó*, 1979-ben *Kiváló Munkáért*, 1990-ben *„Pro Iuventute” Emlékplakett*, 1993-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

JUHÁSZ GYULA TANÁRKÉPZŐ FŐISKOLA

HASS

ALKOSS

GYARAPÍTS

KARI KÖZLÖNY

PDF formátumban letölthető a JGYPK internetes honlapjáról: <http://www.jgypk.u-szeged.hu/karrol/kari-kozlony/kari-kozlony>

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar,
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Tel.: +36/62-546-051, Fax: +36/62-420-953

Megjelent: 2020. augusztus

**A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
JUHÁSZ GYULA PEDAGÓGUSKÉPZŐ KAR
HIVATALOS TÁJÉKOZTATÓJA**

Kiadja a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó
Felelős kiadó: *dr. Forró Lajos*

Felelős szerkesztők: *Nagy Zoltán Péter*
hivatalvezető, *dr. Forró Lajos* dékánhelyettes

Szerkesztőbizottság: *Cseh Attila, Fejős Sándor,*
Tanács Dóra Gréta

Olvasószerkesztő: *Horváthné Szélpál Mária*

Technikai szerkesztő: *Bora Ildikó, Veres Ildikó*